

Arrest

nr. 257 588 van 1 juli 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M-C. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juni 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS *loco* advocaat M.-C. WARLOP en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 28 augustus 2015 en heeft zich een derde keer vluchteling verklaard op 13 februari 2020.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 24 juli 2020 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekers derde verzoek werd op 3 augustus 2020 ontvankelijk verklaard door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker werd gehoord op 6 oktober 2020.

1.3. Op 30 november 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger, Arabier en soennitisch moslim. U bent geboren op X1990 in X. Voor uw vertrek uit Irak, woonde u in de wijk Al Dora in Bagdad.

U verliet Irak in augustus 2015, samen met uw broer H.(...) (X, X). Op 28 augustus 2015 kwam u aan in België, waar u op 2 september 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende.

In dit eerste verzoek haalde u aan dat uw broer A.(...) (X, X) werkte voor de veiligheidsdienst van Binnenlandse Zaken. Hierna werd hij aangesteld als bewaker voor R.(...) H.(...) (voorzitter van het Olympisch Comité in Irak). Omwille van een politieke vete tussen R.(...) H.(...) en A.(...) A.(...) (afgevaardigde van het Ministerie van Binnenlandse Zaken) werden de bewakers van R.(...) H.(...) gevisieerd. Er werden twee collega's van uw broer A.(...) vermoord, waardoor A.(...) besloot Irak te ontvluchten. A.(...) bracht jullie familie niet op de hoogte van zijn problemen en intentie te vluchten. Jullie dachten dat hij op reis was vertrokken. In augustus 2014 kwam A.(...) aan in België en diende hij hier een verzoek om internationale bescherming in. Hij werd als vluchteling erkend. In november 2014 werd uw broer J.(...) gearresteerd door mensen van de staat. Hierna belde uw familie naar A.(...) om te vragen of hij omwille van zijn functie bij Binnenlandse Zaken misschien meer zicht had op de zaak. Daarop vertelde A.(...) over de problemen die hij gehad had in Irak en zijn vermoeden dat dit misschien de reden was dat ook J.(...) gevisieerd werd. In januari 2015 werd J.(...) vrijgelaten na het betalen van losgeld. Na zijn vrijlating verliet J.(...) het huis waar u en uw familie woonden en verhuisde hij naar Al Mansour.

In maart 2015 werden uw broers J.(...) en A.(...) gearresteerd door personen van de staat. Ook zij kwamen vrij na het betalen van losgeld, op 1 of 2 juni 2015. Hierna verhuisden ook zij naar Al Mansour, waar deze broers geen problemen meer kenden.

Op 5 juni 2015 vluchtte u samen met uw broer H.(...) naar Al Suwera op aanraden van uw vader. Uw vader zou immers schrik gehad hebben dat jullie de volgende zouden geweest zijn die gearresteerd zouden worden.

Op 18 juli 2015 werd een arrestatiebevel opgesteld. Op 30 juli 2015 belde uw vader u op om te zeggen dat de politie was langs geweest bij uw ouderlijk huis in Dora om u en uw broer H.(...) te arresteren. Ze zeiden dat als uw broer A.(...) niet zou terugkomen, ze uw familie niet met rust zouden laten.

Ook na uw vertrek kwam de politie nog twee keer langs bij uw familie. Op 23 juli 2016 werd een veralgemeend arrestatiebevel uitgegeven ten aanzien van uw broer H.(...) en uzelf.

Op 20 januari 2017 ging het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) over tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers geen geloof gehecht aan uw beweerde vluchtmotieven. De veiligheidssituatie in Bagdad noopte niet tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 §2 c van de Vreemdelingenwet. U diende beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 23 februari 2017. In een arrest van 12 oktober 2018 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS.

Op 26 april 2019 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in. In dit verzoek hield u vast aan de vluchtmotieven en verklaringen die u aflegde in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. U verklaarde dat er in uw hoofde een vonnis bij verstek werd uitgesproken in Irak, waarin u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van vijftien jaar. U verklaarde verder dat u ondertussen werk gevonden had in België, maar dat u buiten tijdelijke verlengingen geen verblijfsrecht kon krijgen. Omdat er geen nieuwe elementen aanwezig waren in dit verzoek die de kans aanzienlijk vergrootten dat u een internationale beschermingsstatus werd toegekend, werd dit verzoek niet ontvankelijk verklaard door het CGVS op 16 oktober 2019. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Op 13 februari 2020 dient u een derde verzoek om internationale bescherming in. In dit verzoek haalt u aan dat u bekeerd bent tot het Christendom en dat u deelnam aan protesten tegen het Iraakse regime. Uw broer J.(...) zou op 28 oktober 2019 gearresteerd zijn door de Iraakse politie, toen hij daar actief was bij demonstraties. Gezien u in dit verzoek elementen aanhaalde die nog niet eerder onderzocht werden, werd uw derde verzoek op 3 augustus 2020 ontvankelijk verklaard door het CGVS. U had een persoonlijk onderhoud om de nieuwe elementen toe te lichten op 6 oktober 2020.

Ter ondersteuning van uw derde verzoek legt u de volgende documenten neer: arrestatiebevelen op naam van uw broer J.(...) en op naam van uw broer H.(...) en uzelf, foto's van uzelf tijdens betogingen in België. Uw broer H.(...) diende een derde verzoek om internationale bescherming in op 23 september 2019. Dat werd ontvankelijk verklaard op 23 maart 2020. Hij had een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 15 oktober 2020. Hij legt de volgende documenten neer: foto's van manifestaties in België, screenshots van bedreigingen op facebook, foto's van u in de kerk, foto's van de oom en neef die H.(...) bedreigden, en foto's van uw broer J.(...) tijdens de protesten in Irak.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet loopt.

Gezien u doorheen uw verschillende verzoeken om internationale bescherming reeds ongeloofwaardige verklaringen bleek af te leggen, is uw algemene geloofwaardigheid aangetast. Hierdoor kunnen ook aan de nieuwe elementen die u aanhaalt bij uw derde verzoek, namelijk uw politieke activiteiten en bekering, niet zomaar geloof gehecht worden. Daarnaast zijn er ook in de verklaringen die u aflegt in dit derde verzoek verschillende problematische elementen voorhanden.

Ten eerste kunnen uw verklaringen over uw politiek activisme in België niet overtuigen.

Hoewel u verklaart met uw politieke activiteiten in België de protesten in Irak te steunen (CGVS X, p. 13), blijkt uw kennis over de politieke evoluties door de protesten in Irak ondermaats. U blijkt te weten dat er een nieuwe premier aan de macht kwam en er parlementsleden vervangen werden in Irak, maar heeft geen idee wie de nieuwe premier of parlementsleden dan waren (CGVS X, p. 11-12). Van iemand die van hieruit de protesten zou steunen, kan verwacht worden dat deze toch meer informatie zou kunnen geven over veranderingen in het politieke landschap ten gevolge van deze protesten in Irak. Dat u dit niet weet, ondergraaft alleszins de aard en ernst van uw politieke activiteiten in België. U zegt dat het niet uitmaakt wie er aan de macht is omdat de problemen in Irak toch hetzelfde zouden blijven (CGVS X, p. 11-12). Indien u dermate fatalistisch staat tegenover de toekomst van Irak, is het ook weinig aannemelijk dat u zich wel de moeite zou getroosten om te protesteren in de hoop dat u hiermee de Irakese bevolking zou kunnen helpen (CGVS X, p. 11-13). Uw gebrek aan interesse in de gebeurtenissen in Irak, blijkt verder uit het feit dat u niet op de hoogte bent van recente ontwikkelingen in de Iraakse protesten. U verklaart hierover bovendien ook zelf dat u niet zo hard bezig bent met wat er recent nog gebeurde in verband met de protesten in Irak (CGVS X, p. 11-13). Sinds de protesten begonnen in oktober 2019 zouden er meer dan 500 personen gedood zijn, waaronder ook intellectuelen, academici en gematigde politici. In juli 2020 werd ook Hisham Al Hashimi, een prominente onderzoeker naar gewapende groeperingen en gekend mediafiguur in Irak, gedood in Bagdad (zie administratief

dossier, blauwe map, documenten 2 en 3). U tast echter volledig in het duister wanneer u gevraagd wordt naar deze persoon of een incident waarbij een persoon met deze naam recentelijk het leven liet in Bagdad (CGVS X, p. 12-13). Uw gebrek aan kennis over de (recente) situatie met betrekking tot de protesten in Irak, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw vermeend politiek activisme in België.

Daarnaast blijkt u ook amper op de hoogte van de organisatie van protesten ter ondersteuning van de Iraakse revolutie in België. U kan enkel zeggen dat er berichten verspreid worden via algemene accounts op sociale media maar heeft verder geen idee door wie de protesten in België georganiseerd worden (CGVS X, p. 12-13). Hoewel u verklaart dat er een organisatie zou bestaan die zich hiermee bezighoudt, heeft u geen weet van welke organisaties of verenigingen in België zich hiermee zouden bezig houden (CGVS X, p. 12-13). Ook andere informatie over deze organisatie, zoals waar deze zich bevindt, of door wie die geleid wordt, blijkt u niet te weten (CGVS X, p. 12-13). Ook zo beschadigt u de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Nog kan u geen eensluidende verklaringen afleggen over het aantal demonstraties waaraan u deelnam in België. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u namelijk dat u deelnam aan drie demonstraties, in Luik, Brussel en Antwerpen (Verklaring Volgend Verzoek X, vraag 17). Bij het CGVS stelt u echter dat u slechts aan twee demonstraties zou hebben deelgenomen, en dat er inderdaad nog een demonstratie was in Antwerpen maar dat u daar niet zou aan deelgenomen hebben (CGVS X, p. 14). Gewezen op hoe u dit bij de DVZ verklaarde, stelt u dat het uw broer H.(...) was die had deelgenomen aan de demonstratie in Antwerpen en niet u (CGVS X, p. 14). Hiermee klaart u echter niet uit om welke reden u dit dan zo zei bij de DVZ. Nogmaals holt u zo de geloofwaardigheid van uw verklaringen uit.

Daarenboven kan het feit dat u in totaal slechts deelnam aan twee betogingen in België niet als afdoende geacht worden om daadwerkelijk gezien te worden als politiek activisme. Deze twee betogingen zouden bovendien beiden in oktober 2019 hebben plaatsgevonden, en daarna zou u geen politieke activiteiten meer gesteld hebben (CGVS X, p. 14). U zou zelfs niet weten of er daarna nog activiteiten georganiseerd werden om de protesten in Irak te ondersteunen, noch of er in de toekomst nog protesten zouden plaatsvinden (CGVS X, p. 14-17). Uit bovenstaande kan dan ook niet afgeleid worden dat u ernstig betrokken zou zijn bij de protesten in België. Integendeel, ook op deze manier wordt zowel de ernst als de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerd politiek activisme in België ten val gebracht.

Ten tweede kan u niet aannemelijk maken dat u daadwerkelijk gevisceerd zou worden in Irak omwille van uw deelname aan protesten tegen het Iraakse regime in België.

U verbindt deze problemen aan de arrestatie van uw broer J.(...) omwille van zijn deelname aan protesten in Bagdad (CGVS X, p. 5-6). Hij zou na zijn arrestatie namelijk verklaard hebben dat ook u en uw broer H.(...) in het buitenland deelnemen aan protesten tegen het Iraakse regime, waarna ook op naam van uw broer H.(...) en uzelf een arrestatiebevel zou uitgevaardigd zijn (CGVS X, p. 5-6). Ondanks de cruciale rol die zijn arrestatie volgens uw verklaringen dus zou spelen in uw huidige verzoek, kan u geen overtuigende verklaringen afleggen over de arrestatie van uw broer J.(...). Zo blijkt u tegenstrijdige verklaringen te geven over het moment waarop uw broer J.(...) juist gearresteerd werd in Irak. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaart u namelijk dat dit op 28 oktober 2019 was (Verklaring Volgend Verzoek X, vraag 16), terwijl u bij het CGVS stelt dat hij op 10 november 2019 gearresteerd werd (CGVS X, p. 5). Hierop gewezen, stelt u dat het arrestatiebevel tegen uw broer op 28 oktober 2019 werd uitgevaardigd en dat zijn arrestatie zelf op 10 november 2019 was (CGVS X, p. 5). Hiermee kan u deze tegenstrijdigheid echter niet uitklaren, gezien u bij de DVZ duidelijk naar zijn arrestatie zelf verwees op 28 oktober 2019. U stelt daar namelijk letterlijk "Mijn broer J.(...) is intussen gearresteerd in Irak door de politie. Dat was op 28 oktober 2019" (Verklaring Volgend Verzoek X, vraag 16). Indien u hiermee op het arrestatiebevel zou doelen en de feitelijke arrestatie pas in november plaatsvond, kan verwacht worden dat u dit ook op deze manier zou aangegeven hebben bij de DVZ. Bovendien blijkt uw broer H.(...) nog een andere datum op te geven voor de arrestatie van J.(...). Hij verklaart namelijk dat dit op 11 oktober 2019 was (CGVS X, p. 7). Dat zowel uw eigen verklaringen als de verklaringen van u en uw broer hierover onderling verschillen, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

Nog blijkt u geen idee te hebben over de huidige verblijfplaats van uw broer. U stelt dat hij in het verleden werd opgesloten in een detentiecentrum van de Istikhbarat (Iraakse inlichtingendienst) in Al

Dora, maar weet niet of hij daar nu nog zou zijn (CGVS X, p. 8-9). Gevraagd of uw familie dan niet op de hoogte zou zijn van een eventuele transfer, zegt u dat zij u dit wel zouden vertellen als u daarnaar zou vragen (CGVS X, p. 8-9). Uw laatste contact met uw familie zou twee dagen voor uw persoonlijk onderhoud dd. 6 oktober 2020 geweest zijn (CGVS X, p. 8-9). Ondanks uw nakende onderhoud dat verbonden was aan de problemen van uw broer, zou u toen niet met uw familie gesproken hebben over uw broer (CGV-S X, p. 8-9). Meer nog, u zou zelfs niet naar uw broer gevraagd hebben omdat zijn advocaat daar nu mee bezig is (CGVS X, p. 8-9). Hiermee kan u uw manifest gebrek aan interesse in de situatie van uw broer, die nota bene nauw verbonden is met de nieuwe elementen die u aanhaalt en dit op een cruciaal moment in uw lopende procedure, allerm minst uitklaren. Dit manifeste gebrek aan interesse blijkt verder uit het feit dat u ook geen idee blijkt te hebben of er een proces zou komen voor uw broer omdat u ook hierover onlangs niet meer informeerde bij uw familie (CGVS X, p. 9). Nog blijkt dit uit het feit dat u amper informatie kan geven over de toestand van uw broer in de gevangenis. U probeert uw gebrek aan kennis over zijn situatie uit te klaren door te stellen dat uw familie uw broer niet zou kunnen bezoeken of bellen (CGVS X, p. 9-10). Zijn advocaat zou uw broer echter wel kunnen bezoeken, maar ook via hem zou u enkel weten dat uw broer mishandeld werd (CGVS X, p. 9-10). Ook omwille van bovenstaande elementen wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen grondig aangetast.

Verder beweert u dat uw broer J.(...) in Irak verklaard zou hebben dat u en uw broer H.(...) deelnemen aan protesten in België (CGVS X, p. 5-8). U kan echter niet uitleggen om welke reden uw broer dit gedaan zou hebben. Hiernaar gevraagd, verklaart u namelijk wat uw broer J.(...) toen zou verklaard hebben, waardoor u de eigenlijke vraag blijkt te ontwijken (CGVS X, p. 5-8). U verklaart op de hoogte te zijn van wat uw broer toen verklaarde via zijn advocaat (CGVS X, p. 5-8). Hieruit valt af te leiden dat zijn advocaat toegang moet gehad hebben tot zijn verklaringen, wat u ook zelf beaamt (CGVS X, p. 5-8). Desondanks kan u de verklaringen van uw broer, die dus ook van cruciaal belang zouden zijn om uw vrees ten opzichte van Irak te ondersteunen, niet voorleggen. U geeft tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS aan deze nog te proberen verkrijgen via de advocaat van uw broer en voor te leggen, maar blijft hiertoe tot op heden in gebreke. Ook zo wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen op de proef gesteld.

Volgens uw verklaringen zou ook het arrestatiebevel op naam van uw broer H.(...) en uzelf op 28 oktober 2019 uitgevaardigd zijn (CGVS X, p. 10). Op dezelfde dag dus als het arrestatiebevel van uw broer J.(...) volgens uw verklaringen bij het CGVS werd uitgevaardigd, dat voor de arrestatie van uw broer zou uitgevaardigd zijn (zie boven). Ook dit strookt niet met uw verklaringen bij de DVZ, waar u uitdrukkelijk stelde dat er na de arrestatie van uw broer in Irak een arrestatiebevel werd uitgevaardigd op naam van H.(...) en uzelf (Verklaring Volgend Verzoek X, vraag 16). Indien het arrestatiebevel op naam van H.(...) en u reeds op 28 oktober 2019 werd uitgevaardigd, zou dit bovendien betekenen dat de Iraakse autoriteiten al voor de ondervraging van J.(...) op de hoogte waren van jullie politieke activiteiten in België. Dit komt dan weer niet overeen met het feit dat u op een eerder moment tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde dat de Iraakse autoriteiten na de arrestatie van J.(...) en zijn ondervraging op de hoogte kwamen van jullie deelname aan protesten (CGVS X, p. 7). Hierop gewezen, herneemt u uw eerdere verklaring en stelt u dat ze dit inderdaad al voor de arrestatie van J.(...) wisten, via sociale media (CGVS X, p. 10). Hiermee klaart u echter geenszins uit om welke reden u dit dan eerder anders verklaarde. Daarenboven is het in de optiek dat ze dit al voor de arrestatie van J.(...) wisten en hiervan bewijs hadden via sociale media, niet aannemelijk dat J.(...) dit dan nog voor de autoriteiten had moeten verklaren.

Nog kan u niet overtuigen dat de Iraakse autoriteiten uw deelname aan de protesten in België daadwerkelijk zouden kunnen afleiden hebben uit sociale media. U verklaart namelijk zelf niets verspreid te hebben over uw deelname aan deze protesten op sociale media (CGVS X, p. 10). Gevraagd hoe de Iraakse autoriteiten dit dan zouden kunnen weten, stelt u dat er wel foto's van u verspreid werden door anderen (CGVS X, p. 18). Uw naam zou echter niet aangegeven worden bij deze foto's, waardoor de vraag zich stelt hoe de autoriteiten deze dan aan uw identiteit konden linken. Ook dit blijkt u niet te kunnen uitklaren. U kan hierover namelijk enkel zeggen dat u dit ook zelf niet weet, dat dit het werk van de overheid is en dat dit misschien aan hen werd doorgezegd door anderen zonder hier verder enige concrete indicaties over te geven (CGVS X, p. 18). U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat de Iraakse overheid op de hoogte zou zijn van uw – overigens wel erg beperkt- politiek activisme in België.

Daarenboven is het niet aannemelijk dat de Iraakse overheid zich actief zou bezighouden met het zoeken van Irakezen die in het buitenland de protesten steunen, wanneer zij meer dan genoeg aan hun

hoofd hebben door de chaotische situatie ten gevolge van de protesten in eigen land. Ook hierop gewezen, ontwijkt u de vraag, waarmee u ook deze onwaarschijnlijkheid allesbehalve kan uitklaren (CGVS X, p. 7). Omwille van voorgaande elementen kan daarenboven niet aangenomen worden dat de Iraakse autoriteiten in de toekomst nog op de hoogte zouden komen van uw deelname aan protesten in België op basis van wat hierover verscheen in sociale media. Bovendien is het niet aannemelijk dat de Iraakse politie het arrestatiebevel op naam van uw broer H.(...) en u bekend zou maken aan de advocaat van jullie familie in Irak (CGVS X, p. 18). Indien zij er namelijk zo op gebrand zouden zijn om jullie te arresteren wanneer jullie voet op Iraakse grond zouden zetten, is het niet plausibel dat ze hun plannen hiertoe op deze manier zouden prijsgeven aan jullie. Bovenstaande elementen zetten de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder op de helling.

Daarbij werd u gewezen op het feit het CGVS het merkwaardig vindt dat uw broer als soenniet deelnam aan de protesten, hoewel soennieten zich hiervan afzijdig zouden houden volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier, blauwe map, document 4). Hierop gewezen kan u ook hiervoor namelijk geen afdoende verklaring geven. U komt hierbij niet verder dan te stellen dat alle delen van de Iraakse maatschappij zouden deelgenomen hebben aan deze demonstraties en dat er veel video's zijn die bewijzen dat zowel soennieten, sjiieten of christenen op straat komen om tegen de overheid te betogen (CGVS X, p. 6). Met een dergelijk algemene uitleg kan u echter niet uitklaren om welke reden uw broer, soenniet zijnde, juist deelnam aan deze protesten. Daarbij valt op dat u enkel verwijst naar video's die de informatie van het CGVS zouden weerleggen, zonder hiervan ook maar iets neer te leggen, ook niet na afloop van uw persoonlijk onderhoud. Ook zo ondergraaft u de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook over de bedreigingen die u en uw broer H.(...) ontvangen zouden hebben via sociale media kan u geen geloofwaardige verklaringen afleggen. Bij de DVZ verklaarde u dat u samen met uw broer bedreigd werd op facebook door onbekenden in Irak. U stelde verder dat u daarvan screenshots zou sturen naar het CGVS (Verklaring Volgend Verzoek X, vraag 17). Tot op heden legde u echter geen begin van bewijs neer over deze bedreigingen. Straffer nog, wanneer u bij het CGVS gevraagd werd of u reacties kreeg van mensen uit Irak op uw deelname aan protesten in België, geeft u eerst enkel positieve reacties aan en rept u met geen woord over bedreigingen van mensen uit Irak (CGVS X, p. 18-19). Ook wanneer u uitdrukkelijk gevraagd wordt of u ook negatieve reacties kreeg, stelt u er persoonlijk geen gekregen te hebben (CGVS X, p. 18-19). Meer nog, ook wanneer u gevraagd wordt of iemand anders dan wel negatieve reacties kreeg hierdoor, ontkent u dit (CGVS X, p. 18-19). Pas wanneer u expliciet geconfronteerd wordt met uw verklaring bij de DVZ hierover, geeft u aan dat uw broer wel een dreigement zou gekregen hebben maar u niet (CGVS X, p. 18-19). Hiermee kan u echter niet uitklaren om welke reden u bij de DVZ zei dat zowel uw broer als u hierom bedreigd werden op facebook of waarom u ook dit dreigement tegenover uw broer niet vermeldde wanneer u bij het CGVS gevraagd werd of iemand anders dan wel negatieve reacties werd hierdoor. Na confrontatie, stelt u dat u dacht dat het CGVS doelde op reacties op de video op facebook (CGVS X, p. 18-19). Gezien er u echter duidelijk gevraagd werd naar "reacties van personen in Irak op uw deelname aan protesten in België", kan het niet overtuigen dat u dacht dat hier enkel bedoeld werd op reacties op een video op facebook. Zelfs indien u de vraag niet zo begrepen had, zou kunnen verwacht worden dat u op zijn minst dacht aan de bedreigingen die uw broer van mensen uit Irak kreeg en hiervan spontaan melding maakte tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS en zeker wanneer dit onderwerp werd aangesneden. Nog opmerkelijker is dat dit dreigement volgens u door uw maternale oom geschreven werd, maar dat u geen enkel idee heeft over de exacte inhoud van dit dreigement (CGVS X, p. 18-19). Indien u omwille van een dergelijk dreigement uw leven vreest in Irak, en dit dreigement bovendien door iemand van uw eigenste familie werd geuit, kan verwacht worden dat u tenminste op de hoogte zou zijn van de inhoud van dit dreigement. Al deze elementen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de bedreiging in grote mate.

Ook over het feit dat u bij de DVZ verklaarde nog screenshots van dit dreigement voor te leggen, blijkt u niets meer te weten (CGVS X, p. 18-19). Uw broer legde tijdens zijn persoonlijk onderhoud wel screenshots neer van deze bedreigingen. Na vertaling met de tolk bleken dit te gaan over bedreigingen die hij kreeg van uw oom en van een neef. Uit de vertaling bleek echter verder dat deze bedreigingen erg vaag waren en niets zeiden over het feit dat jullie manifesteerden in België (zie persoonlijk onderhoud broer, beslissing broer in blauwe map). Om deze reden kan ook hieruit niet afgeleid worden dat u en uw broer bedreigd zouden worden door personen in Irak omwille van jullie deelname aan protesten in België.

Ten derde kan u niet aannemelijk maken dat u bekeerd zou zijn tot het Christendom en kan daarom ook niet aangenomen worden dat u omwille van deze reden een vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen in Irak.

Vooreerst moet hieromtrent opgemerkt worden dat uit uw verklaringen bij het CGVS helemaal niet blijkt dat u daadwerkelijk bekeerd zou zijn, zoals u dit verklaarde bij de DVZ. Bij de DVZ zei u namelijk letterlijk: "Ik heb me bekeerd. Ik ben nu een orthodoxe Christen." Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u daarentegen dat u van plan zou zijn u te bekeren, wat niet gelijk gesteld kan worden met effectief bekeerd zijn, zoals u dit aangaf bij de DVZ (CGVS X, p. 5). Dat u geen eenduidige verklaringen kan afleggen over het feit of u nu reeds al dan niet bekeerd bent, doet sterk afbreuk aan uw verklaringen hierover en doet ook de geloofwaardigheid van al uw overige verklaringen over uw eventuele bekering op zijn grondvesten daveren.

Bij het CGVS (dd. 6 oktober 2020) gevraagd wanneer u bekeerd bent, verklaart u dat u drie maanden geleden contact begon te nemen met de kerk (CGVS X, p. 20). Dit wil zeggen dat dit ongeveer in juli 2020 moet geweest zijn. Ook dit komt niet overeen met hoe u dit bij de DVZ verklaarde op 22 juli 2020, en zei dat u vijf maanden voordien een Irakees leerde kennen die u voorstelde aan de kerkgemeenschap en dat u op het moment van uw verklaringen bij de DVZ reeds besloten had zich te bekeren (Verklaring Volgend Verzoek X, vraag 16). Gezien dit interview drie maanden voor uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS plaatsvond, komt dit niet overeen met de chronologie die u hierover aangeeft bij de DVZ en kan ook niet aangenomen worden dat u op het moment van uw interview bij de DVZ nog maar pas in contact was met de kerk en toen dat besluit al zou genomen hebben. Ook zo schroeft u de geloofwaardigheid van uw verklaringen terug.

Uit uw verklaringen blijkt bovendien allesbehalve dat u zich momenteel als Christen zou identificeren. Hiernaar gevraagd zegt u namelijk dat u wel aangetrokken bent tot het Christendom maar tot nu toe enkel de basis van het Christendom kent (CGVS X, p. 21). Ook letterlijk gevraagd wat uw religie is op het moment van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS, komt u niet verder dan te stellen dat u "neiging heeft tot het Christendom" (CGVS X, p. 21). Een dergelijke neiging kan echter absoluut niet gelijkgesteld worden met een de verinnerlijking van een bekering tot het Christendom, als onvervreemdbaar deel van de identiteit, die zou kunnen leiden tot vervolging of het lijden van ernstige schade in uw land van herkomst. Bovendien kan gezien u enkel spreekt van een neiging tot, niet zeker zijn dat u ook effectief zal doorgaan met uw bekeringsproces. Hierop gewezen stelt u dat u dit wel graag wilt, dat dit de bedoeling is (CGVS X, p. 21); maar ook dit kan allerminst afdoende zijn om in uw hoofde te kunnen spreken van iemand die effectief bekeerd zou zijn. Indien u dergelijke zaken aanhaalt als nieuwe elementen die de kans ernstig vergroten dat u een internationale beschermingsstatus zou worden toegekend, kan verwacht worden dat u toch al verder in uw bekeringsproces zou staan op het moment dat u om deze reden opnieuw een verzoek indient. Hierop gewezen stelt u dat u deze bekering niet zou aangegeven hebben als nieuw element, maar dit enkel vermeldde toen u gevraagd werd of er iets veranderd was in uw omgeving (CGVS X, p. 21). Dit komt echter helemaal niet overeen met hoe u dit bij de DVZ aangaf. Daar gevraagd op basis van welke elementen u opnieuw internationale bescherming aanvraagt, antwoordde u op deze vraag onmiddellijk met: "Ik ben hier voor een nieuw probleem. Ik heb me bekeerd. Ik ben nu een orthodoxe Christen." (Verklaring Volgend Verzoek X, vraag 16). Dat u bij het CGVS zelfs uw eerdere verklaringen hierover ontkent, is een flagrante ondermijning van de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover en tevens van de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen.

U verklaart wel dat u reeds het besluit zou genomen hebben om u ook effectief te bekeren tot het Christendom (CGVS X, p. 24-25), maar ook uw verklaringen hierover kunnen niet overtuigen. Gevraagd wanneer u dit dan juist besloten heeft, stelt u dat dit na het indienen van uw derde verzoek was (CGVS X, p. 24-25). Dat u dit pas daarna besloten zou hebben, maar dan wel reeds bij het indienen van dit derde verzoek verklaart dat u zich bekeerd heeft (zie boven), tart alle logica. Verder ingegaan op de redenen achter uw besluit om u te bekeren en hoe u mentaal evolueerde tot dit besluit gezien het achterlaten van de eigen religie en het aannemen van een nieuwe toch wel een grote stap is, komt u niet verder dan dat u een goed gevoel had bij het Christendom en u hiertoe aangetrokken voelt (CGVS X, p. 24-25). Met een dergelijk oppervlakkig, vaag en algemeen antwoord kan u dan ook allerminst overtuigen dat u een weloverwogen besluit zou genomen hebben om zich tot het Christendom te bekeren. Nog kan u niet uitdiepen wat u dan juist aantrok in het Christendom. U spreekt over een apart gevoel dat u kreeg in de mis, maar kan geen verdere duiding geven over dit gevoel (CGVS X, p. 24). U geeft aan naar de kerk te gaan maar niets te begrijpen van de misvieringen die daar plaatsvinden, maar desondanks toch een goed gevoel te hebben bij deze bezoeken (CGVS X, p. 23-24). Ook wanneer hier

gevraagd wordt van waar dit goede gevoel bij deze vieringen dan komt, geraakt u ondanks het feit dat u dit tweemaal gevraagd wordt, niet verder dan te stellen dat u zich comfortabel voelt (CGVS X, p. 23-24). Daarnaast wordt u gewezen op het feit dat indien u zich goed voelt door de kerk te bezoeken, u deze bezoeken ook verder kan zetten zonder zich daarvoor ook effectief te moeten bekeren tot het Christendom. Gevraagd om welke reden het in dit opzicht dan ook zo belangrijk is voor u om effectief zelf Christen te worden, stelt u dat u dit besluit wel genomen heeft maar nog niet heeft uitgevoerd omdat u nog een lange weg te gaan heeft tot uw bekering (CGVS X, p. 25). Gezien u hiermee helemaal geen antwoord biedt op de vraag, wordt ook deze vraag u tweemaal gesteld. Desondanks komt u niet verder dan aan te geven dat uw hart anders voelt als u naar de mis gaat en nog veel te leren heeft (CGVS X, p. 25). Wanneer de tolk de vraag nogmaals probeert te herhalen, geeft u aan dat u de vraag wel begrepen heeft, waardoor afgeleid kan worden dat u geen antwoord kan bieden op de vraag en met uw vage en nietszeggende antwoorden de eigenlijke vraag tracht te ontwijken (CGVS X, p. 25). Verder gewezen op het feit dat u verklaarde dat religie nooit belangrijk was voor u en het in dit opzicht enigszins bevreemdend is dat u plots wel het religieuze pad inslaat, kan u opnieuw geen verdere verklaring geven en hervalt u in uw verklaringen over hoe uw hart anders voelde en hoe het comfortabel voelt om naar de kerk te gaan (CGVS X, p. 25). Ook deze elementen ondergraven de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

U verklaarde in contact te zijn gekomen met het Christendom via een zekere Iraakees genaamd S.(...) (CGVS X, p. 21). Ook over hoe u deze persoon leerde kennen, legt u geen consistente verklaringen af. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u hem leerde kennen toen u een gsm bij hem kocht (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 16), hoewel u bij het CGVS verklaarde dat u hem leerde kennen toen u een horloge kocht bij hem (CGVS X, p. 21-22). Hierop gewezen, stelt u dat u veel dingen bij hem kocht maar niet meer kan zeggen of u nu een horloge of gsm kocht bij die eerste ontmoeting (CGVS X, p. 21-22). Hiermee lijkt u echter uw verklaringen te willen aanpassen naargelang de vraagstelling, zonder effectief te kunnen uitklaren om welke reden u hier dan verschillende verklaringen over aflegde waaruit wel bleek dat u wist wat u juist kocht bij die eerste ontmoeting. Hoewel deze S.(...) de persoon zou zijn die u in contact bracht met het Christendom, blijkt u niet op de hoogte te zijn van zijn eigen bekeringsproces en blijkt u zelfs geen idee te hebben over wanneer deze persoon zelf Christen geworden zou zijn (CGVS X, p. 23). Dat u dit niet weet, toont een gebrek aan interesse aan in zijn bekering, wat op zijn minst merkwaardig is indien u hetzelfde proces zou willen doorlopen. Ook over hetgeen u via deze S.(...) geleerd zou hebben over het Christendom blijkt u strijdige verklaringen af te leggen. Aanvankelijk stelt u dat S.(...) u heel veel dingen vertelde over het Christendom (CGVS X, p. 23). Gevraagd naar wat hij u dan allemaal vertelde, stelt u dat hij het verhaal van Jezus vertelde (CGVS X, p. 23). Verder gevraagd naar de inhoud van dit verhaal, komt u echter niet verder dan "hoe moeder Maryam Jezus heeft gebaard terwijl ze maagd was" (CGVS X, p. 23). Meer nog, u geeft plots aan dat S.(...) u niet zoveel vertelde over deze zaken en dat hij u gezegd had dat het beter was dat u zelf zou beginnen ontdekken en informatie zoeken, waarmee u regelrecht ingaat tegen uw vorige verklaringen hierover (CGVS X, p. 23). Opnieuw tast u zo de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan.

Over het feit dat u verklaart dat u wel aangetrokken bent tot het Christendom maar enkel de basis kent (zie boven), moet verder benadrukt worden indien u oprecht aangetrokken of geïnteresseerd zou zijn in het Christendom verwacht kan worden dat u op heden zelf reeds stappen zou gezet hebben om meer informatie of kennis te verkrijgen over deze religie. Desondanks blijkt de kennis die u hierover reeds vergaarde ondermaats te zijn.

U verklaart wel de basis te weten over Jezus (CGVS X, p. 26). Hierop ingegaan, blijkt u echter niet meer te weten dan dat Jezus geboren werd in Bethlehem op de eerste dag van het jaar, dat zijn moeder de maagd Maria is, dat hij twaalf leerlingen had en dat er vijftig vastendagen waren (CGVS X, p. 26). Dergelijke oppervlakkige en onsamenvattende kennis kan echter niet overtuigen. Hiermee somt u inderdaad enkel een aantal basiselementen op van het Christendom, zonder hierin een duidelijke samenhang of kennis van de persoon van Jezus aan te tonen. Wat verder frappeert, is dat u aangeeft dat Jezus geboren zou zijn op de eerste dag van het jaar, en zo dus impliciet aangeeft dat u geen weet heeft van één van de belangrijkste feestdagen in het Christendom waarbij de geboorte van Jezus wordt gevierd, namelijk Kerstmis op 25 december. Ook dieper ingegaan op de twaalf leerlingen die u aangeeft, kan u slechts drie namen van deze leerlingen vernoemen (CGVS X, p. 26). Ook over Maria zou u de basis kennen (CGVS X, p. 27). Desondanks gaat uw kennis over deze prominente persoon in het Christendom niet verder dan dat ze voor de bevalling verloofd was met Jozef, dat ze daarna opeens zwanger werd van de ziel van god, waarna ze volgens uw verklaringen naar Bethlehem verhuisde en daar beviel van Jezus (CGVS X, p. 27). Uw kennis blijkt zich dan ook te beperken tot het Kerstverhaal en zelfs met betrekking tot dit verhaal blijkt uw kennis bijzonder vaag en lacuneus te zijn. Daarnaast zou

u ondanks het feit dat u regelmatig naar de mis gaat (zie boven) nog geen Christelijke feestdagen gevierd hebben omdat er toevallig geen Christelijke feesten plaatsvonden in de periode van uw kerkbezoeken (CGVS X, p. 26-27). Wat hier ook van zij, indien u zou besloten hebben zich tot het Christendom te bekeren en zelfs indien u slechts de basis van deze religie zou kennen, kan op zijn minst verwacht worden dat u de belangrijkste feesten van het Christendom zou kennen. Ook hiernaar gevraagd komt u niet verder dan ירר "Kleine feestdagen, heilige feestdagen en jaarwisselingsdag" zonder hierbij ook maar één feestdag te vernoemen die effectief gevierd wordt in het Christendom (CGVS X, p. 26-27). Pas wanneer u expliciet gevraagd wordt of u ooit hoorde van Pasen, zegt u dat u denkt dat Jezus op die dag naar de hemel ging (CGVS X, p. 26-27). Verder weet u wel dat het religieuze boek van de Christenen de Bijbel wordt genoemd, maar weet u verder niets over dit boek en geeft u aan hier nooit iets in gelezen te hebben en geen idee te hebben uit hoeveel delen de Bijbel bestaat of wat daar allemaal in staat (CGVS X, p. 26-27). Na meermaals gevraagd te worden wie de hoogste autoriteit is binnen het Christendom, kan u wel zeggen dat dit de Paus is, maar blijkt u ook geen idee te hebben wie dit momenteel is of waar deze persoon woont (CGVS X, p. 29). Ook over het doopritueel blijkt u enkel te weten dat dit gedaan wordt in water en dat een persoon hiervoor in het water zou moeten duiken (CGVS X p. 28-29). Het onderdompelen in water is echter een Protestants gebruikt dat niet overeenkomt met hoe dit al geruime tijd in het Katholieke doopritueel (de stroming die u bij het CGVS aangeeft, zie onder) gedaan wordt, waarbij namelijk enkel het hoofd met water besprenkeld wordt (zie administratief dossier, blauwe map, document 5). Hierop doorgevraagd, blijkt u ook hierover plots niets meer te weten (CGVS X, p. 28-29). Dat u zo weinig zou weten over het Christendom maar toch reeds besloot zich tot deze religie te bekeren (zie boven), is niet ernstig te noemen. Gevraagd of het dan niet belangrijk was om eerst meer te weten over de religie waartoe u zich zou bekeren stelt u dat u op dit moment een voorlopig besluit nam maar dat u pas uw definitieve besluit zou nemen als u naar school gaat en volledig overtuigd bent (CGVS X, p. 27). Hiermee gaat u ten eerste in tegen uw eerdere verklaringen, waarin u stelde dat u reeds 99,99 procent zeker was dat u zich zou bekeren (CGVS X, p. 25). Daarenboven ondermijnt u zo ook de verder de geloofwaardigheid en waarschijnlijkheid van een effectieve bekering tot het Christendom in uw hoofde.

Dat u zo weinig weet over het Christendom is des te opmerkelijker gezien u verklaarde dat u probeert om dingen van het Christendom te leren en te begrijpen zodat u zich uit overtuiging kan bekeren en dat ook S.(...) u opdroeg om zelf zaken te gaan ontdekken en informatie te zoeken (CGVS X, p. 23). Wanneer u echter gevraagd wordt of u al veel geleerd had over het Christendom toen u het besluit nam om u te bekeren, zegt u dat u nog niet zoveel leerde en dat u wacht op de school (CGVS X, p. 25). Dat u een dergelijk besluit zou nemen, vooraleer u verdere kennis heeft over de inhoud van uw nieuwe religie kan niet aannemelijk geacht worden, zoals hierboven reeds aangegeven. U verklaart hierover geen uitgebreide studie gedaan te hebben omdat S.(...) u dit zou afgeraden hebben zodat u niet in de war zou komen door alle verschillende strekkingen en misschien de verkeerde zou kiezen (CGVS X, p. 25). Hiermee gaat u opnieuw regelrecht in tegen uw eigen verklaringen, waarin u juist aangaf dat S.(...) u opdroeg om wel informatie op te zoeken over het Christendom (zie boven). Na confrontatie, herhaalt u enkel dat S.(...) u dit afraadde zonder uit te leggen om welke reden u dit dan eerst anders zei (CGVS X, p. 25). Het louter ontkennen van eerder afgelegde verklaringen, is echter geen afdoende verschoningsgrond voor het afleggen van tegenstrijdige verklaringen. Bovendien is het niet aannemelijk dat u niet verder zou kunnen geleerd hebben over het Christendom omdat u misschien de verkeerde strekking zou gekozen hebben, gezien u via deze S.(...) of de kerk toch makkelijk aan tips of informatie over de 'juiste strekking' zou kunnen geraakt zijn. Hierop stelt u dat ze u toen gewoon aanraadden niets op internet te zoeken en dat het beter was naar school te gaan (CGVS X, p. 25), waarmee u opnieuw niet antwoordt op de eigenlijke vraag en ingaat tegen uw eerdere verklaringen (zie boven). Daarenboven blijkt u niet eens te weten wat de 'juiste stroming' dan geweest zou zijn volgens S.(...) (CGVS X, p. 26). Hierover valt verder op dat u bij de DVZ wel een stroming aangaf, namelijk het orthodoxe Christendom (Verklaring Volgend Verzoek X, vraag 16). Straffer nog, ook bij het CGVS geeft u blijk van een specifieke stroming, maar dan weer een andere, namelijk het Katholicisme (CGVS X, p. 26). Opnieuw kan u de tegenstrijdigheden in uw verklaringen niet uitklaren en herhaalt u enkel dat het Katholicisme zou zijn (CGVS X, p. 26). Verder is het ook strijdig dat u eerst aangeeft niet te weten wat dan de juiste stroming was, maar dan plots wel aan te geven dat dit Katholicisme zou zijn. Wanneer u verder gevraagd wordt om welke reden u voor deze strekking kiest, ontkent u dan weer dat u het Katholicisme zou aanhangen door te stellen dat u op dit moment geen informatie zou hebben om zelf te beslissen welke stroming u zou volgen (CGVS X, p. 29). Deze elementen stellen de geloofwaardigheid van uw verklaringen enkel verder op de proef.

Uw beperkte kennis van het Christendom wordt verder in vraag gesteld gezien u bij de DVZ verklaarde dat u ondanks het feit dat u nog niet naar de lessen kon gaan omwille van de coronapandemie wel al

literatuur en cursusmateriaal wel al had gekregen van de kerk (Verklaring Volgend Verzoek X, vraag 16). Bij het CGVS verklaarde u dat S.(...) u hieromtrent ook zaken gaf om te lezen in het Arabisch (CGVS X, p. 24). Hierdoor kan verwacht worden dat u ondanks de uitgestelde lessen toch al zelfstandig enige kennis zou kunnen vergaard hebben over het Christendom. Gewezen op de teksten die u beweerde te krijgen van S.(...), ontkent u ooit teksten in het Arabisch te hebben gekregen van S.(...) (CGVS X, p. 27-28). Het louter ontkennen van vooraf afgelegde verklaringen, volstaat echter niet om tegenstrijdigheden in uw verklaringen te verschonen. Over de literatuur die u kreeg van de kerk, stelt u dat u twee boekjes kreeg van hulppastoor L.(...). Dit zouden twee kinderboeken zijn, één in het Arabisch en één in het Nederlands (CGVS X, p. 27-28). Ten eerste valt dit niet gelijk te stellen met wat u hierover vertelde bij de DVZ, namelijk dat u reeds het cursusmateriaal en de literatuur kreeg van de lessen die u in de toekomst zou volgen (zie boven). Wat nog meer frappeert, is dat u verklaart dat u deze boekjes nooit gelezen te hebben omdat zij voor kinderen zijn en er misschien verkeerde informatie in zou staan (CGVS X, p. 27-28). U zegt bovendien dat de pastoor u deze boekjes eerst niet wilde meegeven omdat ze voor kinderen bestemd waren, maar dat u ze toch meenam zodat u toch iets zou kunnen leren (CGVS X, p. 37-28). Dat u enerzijds wel dit voornemen zou gehad hebben, maar hier dan toch niets mee deed, tart opnieuw alle logica. Uw manifest gebrek aan interesse in het enige materiaal dat u verklaart ter uwer beschikking gehad te hebben, doet de geloofwaardigheid van uw verklaring rond uw bekeringsproces of interesse in het Christendom opnieuw ernstig teniet. Dat er misschien verkeerde informatie in deze boeken zou staan, kan niet standhouden als argument hiervoor, gezien dit de enige informatie was die u beweerde te hebben en gezien u deze informatie kreeg van de pastoor die u leerde kennen via S.(...) en u er daarom vanuit kon gaan dat deze van de 'juiste' stroming moeten geweest zijn (zie boven).

Ook uw verklaringen over de lessen die u zou gaan volgen in de toekomst kunnen niet overtuigen. U blijkt nog geen idee te hebben van wanneer deze lessen zouden beginnen, maar zegt wel dat deze in Maasmechelen of Bilzen zouden zijn (CGVS X, p. 28). Gezien u zelf in Luik verblijft is het wel erg merkwaardig dat u op deze verafgelegen Nederlandstalige plaatsen deze lessen zou volgen (CGVS X, p. 4, 28). Gevraagd of nergens dichterbij uw woonplaats dergelijke lessen zou kunnen volgen, stelt u dat u lessen in het Frans wilt volgen, wat het enkel nog meer wenkbrauwen doet fronsen bij het feit dat u hiervoor dan juist naar Maasmechelen of Bilzen zou gaan (CGVS X, p. 28). Indien u oprecht vragende partij zou zijn naar dergelijke lessen in het Frans of in uw buurt, kan bovendien verwacht worden dat u zelf ook enig initiatief aan de dag zou leggen om op zoek te gaan naar mogelijkheden hiervoor in uw buurt bijvoorbeeld. Hierop gewezen verwijst u opnieuw naar de kerk die dit organiseerde en dat u daarop moest wachten, zonder antwoord te bieden op de vraag waarom u hier zelf dan niets verder voor ondernam. Nogmaals wordt door bovenstaande elementen de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangetast.

U zou elke zondag naar de kerk gaan in Maasmechelen, maar ook uw kennis over deze kerk en de vieringen daar blijkt bijzonder rudimentair. U kan wel het interieur van de kerk beschrijven en weet wie de hulppastoor is, maar heeft dan bijvoorbeeld weer geen idee wie de hoofdpriester is (CGVS X, p. 30-31). Nog kan u wel een kruisteken voordoen, en algemeen vertellen over het verloop van een misviering (CGVS X, p. 30-31). Dat u weet hoe de kerk er vanbinnen uit ziet, weet hoe een kruisteken geslagen wordt en hoe een mis verloopt, kan echter hoogstens aantonen dat u om al dan niet opportunistische redenen in het kader van dit verzoek reeds een misviering bijgewoond heeft. Dergelijke zaken kunnen – zeker in het licht van bovenstaande vaststellingen – echter niet als afdoende beschouwd worden om te kunnen spreken van een persoonlijke interesse in het Christendom met het oog op eigenlijke bekering.

Bovendien tart uw beschrijving van de manier waarop de communie ontvangen wordt tijdens de misviering alle verbeelding. U verklaart dat u hier ook al zelf aan zou deelgenomen hebben. Gevraagd hoe u dit dan juist deed en of u uw handen dan op een speciale manier moest houden, stelt u dat u het brood gewoon meenam en in uw mond stak. Ook de andere aanwezigen in de kerk namen de communie op dezelfde manier aan volgens u (CGVS X, p. 30-31). Dit komt echter helemaal niet overeen met de regels die volgens de kerk aan dit ritueel verbonden zijn. Deze schrijven namelijk voor dat men hierbij de handen in een kom moet vouwen met het linkerhand vanboven. Wanneer de voorganger een stukje brood of een hostie in de handen ligt, zegt men amen. Het is niet de bedoeling dat men zelf het brood neemt, want het gaat er net om dat dit gegeven wordt (zie administratief dossier, blauwe map, document 6). Dat u dit wel zo beschrijft, doet dan weer twifelen over uw eigenlijke aanwezigheid tijdens deze misvieringen. Dit wordt verder in vraag gesteld door het feit dat u aanvankelijk ook geen idee blijkt te hebben over een belangrijk gebed dat tijdens deze misvieringen wordt gebeden, namelijk het "Onze Vader" (CGVS X, p. 30-31; zie administratief dossier, blauwe map, document 7). Hoewel u eerder verklaarde dat S.(...) zaken voor u vertaalde die verteld werden tijdens

de misvieringen, verklaart u dat hij dit gebed nooit vertaalde voor u, wat merkwaardig is gezien dit toch wel een cruciaal element tijdens de vieringen is (CGVS X, p. 30-31, 23-27). Ook wanneer u letterlijk gevraagd wordt of u het "Onze Vader" kent, blijkt dit u niets te zeggen gezien u hier enkel op antwoordt dat u geen Nederlands verstaat en nadoet wat de mensen in de kerk doen (CGVS X, p. 30-31). U verklaart dat S.(...) wel dingen voor u vertaalde, waarop u gevraagd wordt of u kan vertellen welke dingen dan wel voor u vertaald werden door hem (CGVS X, p. 30-31). Hierop vertelt u over een stukje van de Bijbel dat werd voorgelezen in de kerk, waarop u opnieuw verder gevraagd wordt wat u over dit stukje nog weet (CGVS X, p. 30-31). Bizar genoeg begint u hier de eerste regels van het "Onze Vader" op te noemen, hoewel dit eerder niets bleek te zeggen (CGVS X, p. 30-31). Ook deze elementen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Bovendien moet onderstreept worden dat ook de zaken die u wel wist te vertellen over het Christendom allesbehalve kunnen aantonen dat u hier een persoonlijke, verinnerlijkte kennis van zou bezitten gezien op het einde van uw persoonlijk onderhoud blijkt dat u de hele tijd een papertje voor u heeft liggen waarop verschillende antwoorden op mogelijke kennisvragen over het Christendom blijken genoteerd te zijn. U probeert zelf nog te ontkennen dat hier andere zaken op stonden dan het adres van de kerk, maar nadat de tolk dit papier voorleest blijkt hierop het volgende te staan: "Wie is de moeder die hem heeft laten bevallen en wie is het hoofd van de priesters waarnaast de antwoorden hierop staan aangegeven, de moeder heet Maryam en de hoofdpriester Charon, onthoudt de leerlingen en de priester, die Jezus is de zoon van God, de namen van de twaalf leerlingen, hoeveel zweepslagen kreeg Jezus met als antwoord 39, wanneer is de dag van de kruisiging, Onze Vader, wanneer is Jezus geboren." Daaronder blijkt u bovendien nog een papier te hebben liggen waarop teksten over Jezus genoteerd staan en datums (CGVS X, p. 31-33). Gevraagd om welke reden u die papieren, die toch gezien kunnen worden als een soort van spiekbrieven, heeft meegenomen, stelt u dat u deze niet wilde gebruiken om te spieken gezien u veel van de zaken die daarop stonden niet eens vermeldde als antwoord op de vragen (CGVS X, p. 31-33). Dat u zelfs de antwoorden die u voor u heeft liggen niet vernoemde bij bepaalde vragen, kan niet aantonen dat u niet wilde spieken gezien tijdens uw persoonlijk onderhoud natuurlijk zichtbaar was of u niets aflas van hetgeen u voor u had liggen. Dit kan dan ook enkel aantonen dat u misschien wel een poging nam tot spieken, maar hier niet in slaagde. Dat u zelfs de beperkte informatie die op deze bladen genoteerd stond en die u dus makkelijk ook voor uw persoonlijk onderhoud nog eens had kunnen nalezen of vanbuiten leren, niet vernoemd zou hebben, en niet eigen hebt gemaakt, onderstreept enkel verder uw desinteresse in het Christelijke geloof. U probeert zich hier nog uit te praten door te stellen dat dit informatie is die S.(...) voor u had opgeschreven en dat dit zaken zijn waarover u straks meer zou willen opzoeken (CGVS X, p. 32). Hiermee gaat u echter opnieuw in tegen uw voorgaande verklaringen, waarin u juist stelde dat het juist niet de bedoeling was dat u zelf informatie over het Christendom zou opzoeken (zie boven). Dat u op deze manier deelneemt aan uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS doet enkel verder vermoeden dat u uw bekering tot het Christendom louter om opportunistische redenen aanhaalde in de hoop hierdoor wel een beschermingsstatus te verkrijgen en dat u om dit te verkrijgen er niet voor terugschrikt om de Belgische asielinstellingen te misleiden.

Ter afsluiting van uw persoonlijk onderhoud wordt u nog één vraag gesteld, waarvoor men geen zaken kan studeren of aflezen. Gevraagd wat het voor u betekent om Christen te zijn, komt u echter niet verder dan te stellen dat u nog geen antwoord kan bieden op deze vraag (CGVS X, p. 30-33).

Omwille van al deze elementen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan het feit dat u bekeerd zou zijn tot het Christendom of aan het feit dat u een oprechte interesse zou hebben om u in de toekomst tot deze religie te bekeren.

Omwille van al deze redenen moet worden geconcludeerd dat u de vervolgingsfeiten die u inroept niet aannemelijk hebt gemaakt. Ze vormen bijgevolg geen basis voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt, kunnen deze beoordeling niet ombuigen. Over de arrestatiebevelen die u voorlegt, moet namelijk benadrukt worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat zowat alle documenten in Irak makkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend, moet worden gezien in samenhang met de, in uw geval lage, geloofwaardigheid van de verklaringen. De foto's die uw broer H.(...) en uzelf neerleggen van

manifestaties in België kunnen enkel aantonen dat uw broer en u aan enkele manifestaties zouden deelgenomen hebben hier. Dit is echter niet afdoende om aan te tonen dat uw broer H.(...) of u daadwerkelijk het profiel zouden hebben van een politieke activist of hiervoor aanzien zou worden in Irak. Uit de foto's die H.(...) neerlegt van uw broer J.(...) tijdens protesten in Irak kan niet duidelijk afgeleid worden dat dit daadwerkelijk over uw broer J.(...) zou gaan of in welke context zou genomen zijn. Zelfs indien dit wel zo zou zijn, kunnen zij bovendien enkel aantonen dat uw broer daar zou deelgenomen aan de protesten. Zij kunnen zich verder niet uitspreken over het feit dat uw broer in Irak hierdoor zou gearresteerd zijn of dat ook u of uw broer H.(...) hierdoor gevaar zouden lopen. Ook de foto's van uw oom en neef en bedreigingen via facebook kunnen hier niet aan voldoen, zoals hierboven reeds gemotiveerd werd. De foto's van u zelf in de kerk kunnen ook allerminst overtuigen dat u daadwerkelijk bekeerd bent of dit in de toekomst oprecht van plan zou zijn. Dergelijke foto's kunnen immers makkelijk gemaakt worden, louter met de opzet om deze voor te leggen bij uw verzoek om internationale bescherming.

Verder moet hier ook aangegeven worden dat ook in het dossier van uw broer H.(...) (X, 8.115.432) werd overgegaan tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus gezien ook de verklaringen die hij aflegde in het kader van zijn derde verzoek niet geloofwaardig geacht werden. Gezien ook zijn verklaringen omtrent jullie deelname aan protesten in België en de daaraan gekoppelde vrees ten opzichte van Irak niet geloofwaardig geacht werden, is het feit dat ook hij hierover geen aannemelijke verklaringen kon afleggen nog een verdere ondermijning van de geloofwaardigheid die zowel u als hij aflegt in het kader van jullie derde verzoek om internationale bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille

van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatie-richtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad stad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term Baghdad Belts. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl/>; en de **COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl/>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder. Het aantal veiligheidsincidenten kende in 2018 een daling ten opzichte van het jaar voordien, een trend die in 2019 aanhield. Ook het aantal te betreuren burgerdoden is sinds de overwinning op ISIS sterk gedaald. Voor 2019 wordt het beeld sterk beïnvloed door het geweld dat plaatsvond in de context van de grootschalige betogingen, waarbij in het najaar veel slachtoffers vielen (zie infra).

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. Volgens de beschikbare informatie is het aantal controleposten in de stad verder gedaald. De controleposten worden bemand door leden van de ISF. De PMF beschikken dan weer over een veiligheidssysteem binnen de wijken zelf. ISIS controleert geen grondgebied in de provincie maar beschikt wel over actieve cellen in de 'Baghdad belts'.

In 2019 en begin 2020 werd de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad gekenmerkt door drie op elkaar inwerkende ontwikkelingen. Het gaat om de daling van het geweld dat kan worden toegeschreven aan ISIS; de demonstraties tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek die het politieke leven in de hoofdstad sinds oktober 2019 domineren; en de toename van de spanningen tussen Iran en de Verenigde Staten met als hoogtepunt de droneaanval op de bevelhebber van de Iraanse Republikeinse Garde, Qassem Soleimani, en het adjunct-hoofd van de PMF, Abu Mahdi al-Muhandis.

Nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Baghdad Belts' in de periode van 2018 tot begin 2020 beperkt gebleven. Vanuit de gebieden waar het traditioneel steun heeft genoten, is ISIS nog wel in staat om aanvallen uit te voeren in het stedelijk

centrum van Bagdad maar de dreiging die uitgaat van de organisatie is steeds verder afgenomen. Het maandelijkse aantal veiligheidsincidenten dat in de provincie plaatsvond en kan worden toegeschreven aan ISIS, is sinds begin 2018 sterk gedaald en was gedurende 2019 relatief stabiel op een laag niveau. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor kleinschalige aanvallen, onder andere met explosieven of vuurwapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats in de provincie. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de ISF en PMF, vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. Het merendeel van deze aanvallen door ISIS vindt plaats in de Baghdad Belts al is het aantal incidenten, en het aantal burgerdoden dat hierbij valt, nog steeds beperkt. De burgerbevolking kan last ondervinden van veiligheidsoperaties uitgevoerd door de ISF tegen schuil- en wapenopslagplaatsen van ISIS. Dergelijke acties vinden vooral plaats in de rurale buitengebieden van de provincie. Hierbij vielen geen burgerslachtoffers.

Het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIS. Naast het geweld dat plaatsvindt in het kader van de betogingen die sinds het najaar van 2019 gehouden worden (zie infra) is het geweld in Bagdad sinds 2018 hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. De prominent aanwezige sjiiitische milities staan weliswaar mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad maar blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiieten. De omvang van het sektarisch geweld bereikte na 2014 echter nooit het geweldsniveau van het sektarisch conflict in 2006-2007. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de ISF en PMF-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS in Bagdad resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden ook installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. Een van deze aanvallen betrof een raketaanval op een mediabedrijf in het district Karrada waarbij een burger om het leven kwam.

De betogingen zijn vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging. Ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvinden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikt zelf ook geweld tegen de ordetroepen of op de door hen geviseerde instellingen. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit voorgaande vaststellingen blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt doelgericht van aard is. Vanaf begin oktober 2019 viel de overgrote meerderheid van de burgerdoden in Bagdad bij de confrontaties die tijdens de betogingen plaatsvonden, en in aanvallen op betogers en activisten buiten de eigenlijke protesten. Het aantal burgerdoden dat in 2019 in de provincie viel buiten de context van de betogingen lag lager dan in 2018.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2019 1.414.632 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.5 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. De terugkeerratio naar de provincie Bagdad bedroeg eind 2019 69 %. Soennitische Arabieren vormden 89% van de teruggekeerde ontheemden. Naast stabiele relocatie zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheid, een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een gewijzigde etno-religieuze bevolkingssamenstelling worden onder meer aangehaald als een reden om niet terug te keren.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 A van het Verdrag van Genève, de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 26 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, het algemeen beginsel van voorzichtigheid, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid, en de samenwerkingsplicht.

In een eerste onderdeel betoogt verzoeker dat hij in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus. Hij zet in dit verband het volgende uiteen:

"6.1.1. Kritiek tegen de Irakese regering

6.1.1.1. Algemeen

23. De verzoekende partij voert aan dat zowel zij als haar broer H.(...) in België deelnamen aan betogingen en hun broer J.(...) in Bagdad - waarop deze laatste werd gearresteerd

24. Daarnaast, geeft de verzoekende partij aan dat zij kritiek uitte jegens de politieke instanties in haar land van herkomst.

25. De verzoekende partij heeft 3 arrestatiebevelen dd. 28 oktober 2020 neergelegd, deze betreffen haar, J.(...) en H.(...) voor hun politieke activiteiten. J.(...) werd in Irak gearresteerd.

26. Daar waar de verwerende partij geen geloof hecht aan de verklaringen van de verzoekende partij aangaande haar politieke activiteiten, die van haar broers, en de gevolgen, moet erop gewezen worden dat de verzoekende partij en zijn broer H.(...) degelijk foto's hebben neergelegd van hun deelname in betogingen evenals dat er in Irak een heksenjacht is geopend tegen protestvoerders.

6.1.1.2. De gegronde vrees tot vervolging

27. Als de verzoekende partij de bewijslast van een "gegronde vrees tot vervolging" draagt, wordt van haar niet verwacht dat zij aantoon dat de vervolging daadwerkelijk zal plaatsvinden. De verzoekende partij dient namelijk enkel het bestaan van objectieve feiten die aanleiding geven tot de redelijk verwachte vervolging aan te tonen.

28. De deelname van de verzoekende partij aan protesten met zijn broer H.(...) in België wordt ondersteund door fotomateriaal.

29. Opposanten en personen die deelnemen aan betogingen in Irak - en dus in Bagdad - worden weldegelijk vervolgd (arrestaties, gebruik van de Anti-terrorismewetgeving, kidnapping,...) (...)

30. In dezelfde zin, wordt er gewezen op de bezorgdheid omwille van het geweld gebruikt tegen betogers (...)

31. Dit wordt evenzeer onderstreept door Human Rights Watch met betrekking tot kidnappings en bedreigingen jegens personen die deelnamen aan betogingen of kritiek uitten ten aanzien van de regering via Facebook (...)

32. In maart 2020, werd er onder andere nog gewezen op de buitengerechtelijke doding van betogers (...)

6.1.1.3. De samenwerkingsplicht

33. Zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het stelt, dient het CGVS, conform de samenwerkingsplicht, na te gaan of de verzoekende partij geen risico tot vervolging of ernstige schade loopt, ook bij vermeende ongeloofwaardigheid (...)

34. In haar arrest M.M. van 22 november 2012 heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie uit dit artikel 4 §1 trouwens een verplichting tot samenwerking van de asielinstanties afgeleid (...)

35. Had de verwerende partij de samenwerkingsplicht toegepast, had ze tot de vaststelling kunnen komen dat uit de deelname aan betogingen - die de verzoekende partij met foto's staaft -, er inderdaad een risico tot vervolging bestond. In die zin, is de arrestatie van J.(...) in Irak ook helemaal mogelijk.

36. Tevens de arrestatiebevelen uitgevaardigd ten aanzien van de verzoekende partij en diens broer H.(...) in België, versterken dan ook de gegronde vrees tot vervolging in geval van terugkeer.

6.1.1.4. Besluit

37. De verzoekende partij komt degelijk in aanmerking voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 1 A van de Conventie van Genève, minstens dient haar het voordeel van de twijfel te worden toegekend.

38. Nu het de verwerende partij geen gevolg trok uit de politieke activiteiten, faalde de verwerende partij in haar onderzoeks-, zorgvuldigheids- en samenwerkingsplicht evenals het naleven van haar motivatieplicht ex artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991, artikel 62 van de Vreemdelingenwet en ontzag ze ervan rekening te houden met alle elementen waarin ze in kennis was conform artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet.

39. Op dezelfde wijze, stelt de verwerende partij zich evenmin de vraag over de behoefte aan "doeltreffende" en "niet tijdelijke" bescherming conform artikel 48/5§2 : "Bescherming (...) moet doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn."

6.1.2. Aangaande het risico tot vervolging omwille van de interesse in het Christendom

40. De verzoekende partij maakt gewag van haar interesse in het Christendom, die ze nog verder dient te verdiepen.

41. Er dient op gewezen te worden dat de verzoekende partij foto's neerlegt van haar kerkgang.

42. Zij wenst zich hierbij verder te verdiepen in het Christendom en daarom ook in Irak, net zoals ze het hier doet, verder naar de Kerk te gaan.

43. Het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 5 september 2012 in de zaak van V. en Z. (C-71/11 en C-99/11) stelt evenzeer dat er geen discretieplicht mag worden opgelegd teneinde vervolgingsdaden te tegen te gaan. (...)

45. Er dient aldus rekening gehouden te worden met de context in het land van herkomst (...)

46. Opportunistisch - quod non - of niet, dienen de gevolgen en het gevaar in geval van terugkeer worden overwogen (...)

47. Als de verzoekende partij haar pad tot de verdieping in het geloof voortzet in Irak, riskeert zij inderdaad het doel te worden van vervolgingsdaden.

48. Zo stelt de UNHCR dat bekeerlingen zowel geïsoleerd worden door de gemeenschap, de clan, de familie, islamistische gewapende groeperingen,... (...)

49. Ook in de Coi-focus Irak, leest men dat Christenen in Bagdad vrezen voor afpersing, kidnapping, het voorwerp te worden van aanslagen,... (...)

50. Dat hoewel de verzoekende partij nog niet is gedoopt, zij zich aangetrokken voelt tot het Christendom en zij haar activiteiten wenst verder te zetten om zich in het geloof te verdiepen.

51. Uit de voorgaande elementen blijkt dus dat hierdoor in Irak geconfronteerd wordt met een gegronde vrees tot vervolging in de zin van artikel 1 A van de Conventie van Genève.

6.1.3. Gegronde vrees tot vervolging als Soenniet

52. Naast haar stappen naar het Christendom, vormt tevens de oorspronkelijke geloofstrekking van de verzoekende partij als soenniet een risico tot vervolging.

53. De verwerende partij erkent in haar standaardmotivering omtrent de subsidiaire bescherming wel degelijk dat soennieten in Bagdad een hoger risico lopen om te geïsoleerd te worden door milities (hoewel zij hier geen gevolgen uit trekt) (...)

54. Doch, voerde het CGVS geen enkele analyse naar het risico op vervolging omwille van het geloof van de verzoekende partij bij terugkeer. Althans, behoort zij als soenniet niet enkel tot een risicoprofiel maar is het vaststaand dat soennieten worden vervolgd op grond van hun geloofstrekking (...)

55. In het EASO-verslag van 7 maart 2019, leest men immers dat soennieten arbitrair worden tegengehouden aan controleposten als vermeende ISIS-verdachten (...)

56. Dit risico bestaat vandaag nog nu de verwerende partij in haar beslissing stelt dat de ISF en PMF instaan voor veiligheidscontroles en doelgericht geweld gebruiken jegens zij die tegenstander zijn of tot een andere etnie behoren (...)

57. De verzoekende partij dient dusdanig als soenniet, die binnen het toepassingsgebied van artikel 1A van het Verdrag van Genève valt, de vluchtelingenstatus te worden verleend.

6.1.4. Besluit

58. Uit de voorgaande elementen blijkt dus dat het CGVS haar onderzoek niet naar behoren heeft uitgevoerd, noch haar beslissing draagkrachtig in feite en in rechte heeft gemotiveerd. Dit vormt dusdanig een inbreuk op de beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief de zorgvuldigheidsplicht, de samenwerkingsplicht en de plicht om rekening te houden met alle elementen, evenals aan artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet. "

In een tweede onderdeel vraagt verzoeker om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij poneert dat hij in geval van terugkeer naar Irak zal worden blootgesteld aan ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, enerzijds omwille van zijn interesse in het Christendom en anderzijds omwille van zijn specifiek profiel als soenniet in Bagdad. Verzoeker verwijt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen daarnaast een gebrek aan onderzoek van de actuele ontwikkelingen en situatie in Bagdad, die volgens verzoeker nog is "afgetakeld" sinds de COI Focus van 4 maart 2020. Verzoeker wijst er in dit verband vooreerst nogmaals op dat personen die kritiek uiten tegen de Iraakse regering en/of deelnemen aan protesten worden vervolgd. Hij stelt dat deze protesten in april-mei 2020 weer opflakkerden en dat in juli 2020 bij deze protesten doden en gewonden vielen. Verzoeker meent dat hij aldus evenzeer een verhoogd risico op vervolging zou lopen door zijn activiteiten. Wat betreft de spanningen die zich afspelen op het Iraakse grondgebied en de machtsstrijd tussen Iran en de USA, wijst verzoeker erop dat na een raketaanslag op 6 mei te Bagdad, een nieuwe aanslag plaatsvond op 8 juni 2020. Op 16 juni telde men 4 raketaanslagen in 1 week tijd. Op 22 juni vond er nog een nieuwe aanslag op de luchthaven plaats. Ook in de maanden juni, juli en augustus bleven de aanslagen in Bagdad met regelmaat aanhouden en op 21 december 2020 werden raketten afgevuurd in de groene zone. Verzoeker benadrukt dat deze aanvallen – die al maanden duren – diverse delen van Bagdad treffen en dat hierdoor ook burgers om het leven komen. Tot slot hekelt verzoeker dat in de bestreden beslissing evenmin gewag wordt gemaakt van de impact van de sanitaire situatie ten gevolge van de Covid-19 pandemie, hoewel artikelen de schrijnende gevolgen ervan aankaarten, zoals armoede, gebrek aan medische infrastructuur en

middelen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen buigt zich evenmin over de neveneffecten van de coronacrisis, zijnde de opkomst van ISIS en de economische instorting door de daling van de olieprijs. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is naar mening van verzoeker aldus tekortgeschoten in haar onderzoeksplicht, haar zorgvuldigheids- en samenwerkingsplicht door te hebben nagelaten rekening te houden met recente ontwikkelingen na haar laatste COI-Focus van maart 2020.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Voorafgaande opmerking

De Raad benadrukt vooreerst dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. Verzoeker laat na te concretiseren in welk opzicht de bestreden beslissing met schending van artikel 26 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zou zijn genomen. Bij ontstentenis van enige toelichting wordt dit onderdeel van het middel niet in aanmerking genomen.

2.3. Nieuwe elementen

2.3.1. Op 9 juni 2021 laat verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota geworden waarin volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht: het rapport *“EASO Country of Origin Information Report Iraq: Security situation”* van oktober 2020 en de *“EASO Guidance nota: Iraq”* van januari 2021.

2.3.2. Ter terechtzitting legt verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met nieuwe elementen neer, waarin zij (1) benadrukt dat haar vrees met betrekking tot haar deelname aan protesten actueel blijft en hierbij verwijst naar de gebeurtenissen in mei 2021 en de harde aanpak jegens betogers, (2) aanvoert dat de algemene situatie in Bagdad zowel door het geweld als door de COVID-19 pandemie steeds meer verontrustend is en verder blijft aftakelen, (3) verwijst naar de brand in het ziekenhuis van Bagdad in april 2021, alsook naar het feit dat men door plaatsgebrek moet kiezen tussen de patiënten en het feit dat gewonden bij de protesten niet naar het ziekenhuis durven door de aanwezigheid van de veiligheidsdiensten, (4) erop wijst dat de COVID-crisis leidt tot de versterking van ISIS, (5) aanvoert dat het gebrek aan controle van de Iraakse regering over de milities in Bagdad alweer tot uiting kwam eind mei 2021 wanneer de PMF-troepen de Iraakse premier kwamen imponeren binnen de Groene Zone, (6) aanhaalt dat begin juni 2021 een restaurant in Bagdad werd getroffen door een bomaanslag met 3 doden en 16 gewonden tot gevolg en (7) verwijst naar de aanhoudende spanningen tussen Amerika en Iran en in het bijzonder naar de raketaanvallen op militaire basissen begin juni 2021.

2.4.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming geweigerd omdat (i) zijn algemene geloofwaardigheid is aangetast gezien hij doorheen verschillende verzoeken om internationale bescherming reeds ongeloofwaardige verklaringen bleek af te leggen, waardoor ook aan de nieuwe elementen die hij aanhaalt bij zijn derde verzoek niet zomaar geloof kan worden gehecht, (ii) zijn verklaringen over zijn politiek activisme in België niet kunnen overtuigen omdat (1) hij verklaart met zijn politieke activiteiten in België de protesten in Irak te steunen doch zijn kennis over de politieke evoluties ten gevolge van de protesten in Irak ondermaats blijkt, hetgeen de aard en de ernst van zijn politieke activiteiten in België ondergraaft, en zijn gebrek aan interesse in de gebeurtenissen in Irak ook blijkt uit het feit dat hij niet op de hoogte is van recente ontwikkelingen in de Iraakse protesten, (2) hij amper op de hoogte blijkt te zijn van de organisatie van protesten ter ondersteuning van de Iraakse revolutie in België, (3) hij geen eensluidende verklaringen kan afleggen over het aantal demonstraties waaraan hij deelnam in België en (4) het feit dat hij in totaal slechts deelnam aan twee betogingen in België niet als afdoende kan geacht worden om daadwerkelijk gezien te worden als politiek activisme, (iii) hij niet aannemelijk kan maken dat hij daadwerkelijk gevisieerd zou worden in Irak omwille van zijn deelname aan protesten tegen het Iraakse regime in België omdat (I) hij deze problemen verbindt aan de arrestatie van zijn broer J. omwille van diens deelname aan protesten in Bagdad, die na zijn arrestatie zou verklaard hebben dat ook verzoeker en zijn broer H. in het buitenland deelnemen aan protesten tegen het Iraakse regime doch hij tegenstrijdige verklaringen aflegt

over het moment waarop zijn broer J. juist gearresteerd werd in Irak en zijn broer H. bovendien nog een andere datum opgeeft voor de arrestatie van J., verzoeker bovendien blijkt geeft van een manifest gebrek aan interesse in de situatie van zijn broer en hij ook niet kan uitleggen waarom J. in Irak zou verklaard hebben dat hij en zijn broer H. deelnemen aan protesten in België, (II) hij daarnaast tegenstrijdige verklaringen aflegt over de datum waarop het arrestatiebevel op naam van hemzelf en zijn broer H. zou zijn uitgevaardigd, (III) hij niet kan overtuigen dat de Iraakse autoriteiten zijn deelname aan de protesten in België zouden kunnen afleiden hebben uit sociale media nu hij verklaart zelf niets verspreid te hebben over zijn deelname aan deze protesten op sociale media en hij weliswaar stelt dat er foto's van hem verspreid werden door anderen doch zijn naam echter niet zou zijn aangegeven bij deze foto's zodat de vraag zich stelt hoe de autoriteiten deze aan zijn identiteit konden linken, (IV) het daarenboven niet aannemelijk is dat de Iraakse overheid zich actief zou bezighouden met het zoeken van Irakezen die in het buitenland de protesten steunen wanneer zij meer dan genoeg aan hun hoofd hebben door de chaotische situatie ten gevolge van de protesten in eigen land en het bovendien niet aannemelijk is dat de Iraakse politie het arrestatiebevel op naam van verzoeker en zijn broer H. bekend zou maken aan de advocaat van hun familie in Irak en alzo de plannen om hen te arresteren wanneer zij voet op Iraakse bodem zouden zetten zouden prijsgeven, (V) hij niet kan uitklaren waarom zijn broer als soenniet deelnam aan de protesten, hoewel uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat soennieten zich hiervan afzijdig houden en (VI) hij ook over de bedreigingen die hij en zijn broer H. ontvangen zouden hebben via sociale media ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen aflegt, hij geen begin van bewijs neerlegde over deze bedreigingen, hij geen enkel idee heeft over de exacte inhoud van het dreigement dat zou zijn geschreven door zijn maternale oom en uit de screenshots die werden neergelegd door zijn broer niet kan afgeleid worden dat verzoeker en zijn broer bedreigd zouden worden door personen in Irak omwille van hun deelname aan protesten in België, (iv) hij niet aannemelijk kan maken dat hij bekeerd zou zijn tot het Christendom zodat ook niet kan aangenomen worden dat hij omwille van deze reden een vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen in Irak daar (a) hij geen eenduidige verklaringen kan afleggen over het feit of hij nu reeds al dan niet bekeerd is en over het tijdstip waarop hij contact begon te nemen met de kerk, (b) uit zijn verklaringen allesbehalve blijkt dat hij zich momenteel als Christen zou identificeren, (c) ook zijn verklaringen over wanneer en waarom hij besloten heeft om zich te bekeren tot het Christendom, gelet op zijn tegenstrijdige, oppervlakkige, vage, algemene en nietszeggende antwoorden, niet kunnen overtuigen, (d) hij verklaart in contact te zijn gekomen met het Christendom via een Irakees genaamd S. doch hij geen consistente verklaringen aflegt over hoe hij deze persoon leerde kennen, hij niet op de hoogte blijkt te zijn van het bekeringsproces van S. en hij ook over hetgeen hij via deze S. geleerd zou hebben over het Christendom strijdige verklaringen aflegt, (e) zijn kennis over het Christendom ondermaats blijkt te zijn, zoals uitgebreid wordt uiteengezet, het niet aannemelijk kan worden geacht dat hij het besluit zou nemen om zich te bekeren vooraleer hij verdere kennis heeft over de inhoud van zijn nieuwe religie, zijn manifest gebrek aan interesse in het enige materiaal dat hij verklaart ter zijner beschikking te hebben gehad de geloofwaardigheid van zijn verklaring rond zijn bekeringsproces of interesse in het Christendom opnieuw ernstig teniet doet en ook zijn verklaringen over de lessen die hij zou gaan volgen in de toekomst niet kunnen overtuigen, (f) hij blijkens zijn verklaringen elke zondag naar de kerk in Maasmechelen zou gaan maar ook zijn kennis over deze kerk en de vieringen daar bijzonder rudimentair blijkt, het feit dat hij weet hoe de kerk er vanbinnen uitziet, hoe een kruisteken geslagen wordt en hoe een mis verloop hoogstens kan aantonen dat hij om al dan niet opportunistische redenen in het kader van huidig verzoek reeds een misviering heeft bijgewoond doch dergelijke zaken echter niet als afdoende kunnen beschouwd worden om te kunnen spreken van een persoonlijke interesse in het Christendom met het oog op eigenlijke bekering, zijn beschrijving van de manier waarop de communie ontvangen wordt tijdens de misviering en de vaststelling dat hem het "Onze Vader" niets blijkt te zeggen bovendien doet twijfelen over zijn eigenlijke aanwezigheid tijdens deze misvieringen, (g) ook de zaken die hij wel wist te vertellen over het Christendom allesbehalve kunnen aantonen dat hij hier een persoonlijke, verinnerlijkte kennis van zou bezitten gezien op het einde van het persoonlijk onderhoud bleek dat hij de hele tijd een papiertje voor hem had liggen waarop verschillende antwoorden op mogelijke kennisvragen over het Christendom bleken genoteerd te zijn en hij daarenboven ook nog een papier bleek te hebben liggen waarop teksten over Jezus en datums genoteerd stonden, en de vaststelling dat hij zelfs de beperkte inhoud die op deze bladen genoteerd stond en die hij dus makkelijk voor het persoonlijk onderhoud nog eens had kunnen nalezen of vanbuiten leren niet vernoemd zou hebben en niet eigen heeft gemaakt enkel verder zijn desinteresse in het Christelijke geloof onderstreept en (h) hij geen antwoord kan bieden op de vraag wat het voor hem betekent om christen te zijn, (v) de door hem voorgelegde documenten de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming niet kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht en (vi) uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie blijkt dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan

te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, hij nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Bagdad en het CGVS evenmin beschikt over elementen die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaat die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

2.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 30 november 2020 (CG nr. 1522938Y), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.5. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende

detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.6. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.6.1. Vooreerst wijst de Raad erop dat in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming werd geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde vluchtmotieven, namelijk een vrees om te worden geviséerd ingevolge een politieke vete waarin zijn broer A. omwille van zijn functie was terechtgekomen. Deze beslissing en beoordeling werden bevestigd bij 's Raads nr. 210 896 van 12 oktober 2018. In het kader van zijn tweede verzoek hield verzoeker vast aan de vluchtmotieven en verklaringen die hij aflegde in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming. Omdat door verzoeker geen nieuwe elementen werden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maakten dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt, werd dit verzoek door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet ontvankelijk verklaard.

2.6.2. Naar aanleiding van huidig, derde verzoek haalt verzoeker aan in geval van terugkeer naar Irak vervolging te vrezen omwille van zijn interesse in / voornemen tot bekering tot het Christendom en omdat hij in België deelnam aan protesten tegen het Iraakse regime. Gelet op het geheel van de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing, oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen echter op goede gronden dat ook aan deze thans door verzoeker uiteengezette asielmotieven niet het minste geloof kan worden gehecht.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om het geheel van de motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem geschetste vrees, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter geheel in gebreke blijft. Verzoeker komt immers in wezen niet verder dan het louter herhalen van en volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van bloten beweringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Ook de loutere verwijzing in het verzoekschrift en de aanvullende nota naar algemene landeninformatie waarin gewag wordt gemaakt van het hardhandig optreden door de autoriteiten tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering kan op zich niet volstaan om de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging te objectiveren, te concretiseren en te individualiseren. Op basis van dergelijke algemene informatie wordt immers op geen enkele manier aangetoond dat verzoekers broer J. daadwerkelijk zou zijn gearresteerd omwille van zijn (voorgehouden) deelname aan de

protesten in Irak, laat staan dat ook verzoeker of zijn broer H. hierdoor gevaar zouden lopen. De Raad benadrukt te dezen dat bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland (réfugié sur place), de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermeldden redenen van cruciaal belang zijn. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald in het geval er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, "Note on réfugié sur place claims", februari 2004). Dit houdt in dat activiteiten na de vlucht niet noodzakelijk zullen leiden tot een reëel risico van vervolging in het land van herkomst, bijvoorbeeld omdat de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of omdat het opportunistische karakter van deze activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden van de betrokkene. Uit niets blijkt en verzoeker toont in het verzoekschrift evenmin aan dat hij in België handelingen zou hebben gesteld die anno 2021 aan de Iraakse autoriteiten bekend zouden zijn en die voor de Iraakse autoriteiten aanleiding zouden kunnen zijn om ten aanzien van hem op dergelijke wijze op te treden dat in zijn hoofd een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève zou ontstaan. Immers, zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing, kan uit het geheel van verzoekers verklaringen bezwaarlijk een doorgedreven activisme in zijn hoofd blijken. Zo wordt correct vastgesteld (1) dat zijn kennis over de (recente) situatie met betrekking tot de protesten in Irak en over de veranderingen in het politieke landschap ten gevolge van deze protesten in Irak ondermaats is, hetgeen de ernst van zijn politieke activiteiten in België ondergraaft, (2) dat hij ook amper op de hoogte blijkt te zijn van de organisatie van protesten ter ondersteuning van de Iraakse revolutie in België en (3) dat hij in totaal slechts deelnam aan twee betogingen in België, wat bezwaarlijk als afdoende kan geacht worden om daadwerkelijk gezien te worden als politiek activisme, temeer deze twee betogingen beiden in oktober 2019 zouden hebben plaatsgevonden en verzoeker daarna geen politieke activiteiten meer zou gesteld hebben. Blote beweringen van zijnentwege buiten beschouwing gelaten, is er bovendien geen enkele geloofwaardige indicatie voorhanden dat verzoeker bij de Iraakse autoriteiten gekend staat omwille van zijn (beperkte) deelname aan betogingen in België, noch dat hij om deze reden door de Iraakse autoriteiten zou worden geïdende met het oog op vervolging. Zoals ook reeds wordt aangehaald in de bestreden beslissing, legt verzoeker immers tegenstrijdige en bijgevolg ongeloofwaardige verklaringen af over de arrestatie van zijn broer J., doet ook zijn klaarblijkelijk gebrek aan interesse in de situatie van zijn broer verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen, kan verzoeker bovendien niet uitleggen waarom zijn broer na diens arrestatie überhaupt zou verteld hebben dat verzoeker en zijn broer H. deelnemen aan protesten in België, legde hij ook tegenstrijdige verklaringen af over het arrestatiebevel dat op zijn naam en op naam van zijn broer H. zou zijn afgeleverd en slaagt verzoeker, die blijkens zijn verklaringen zelf niets heeft verspreid over zijn deelname aan protesten op sociale media, er geenszins in overtuigen dat de Iraakse autoriteiten zijn deelname aan de protesten in België zouden kunnen afleiden hebben uit sociale media, waarbij in de bestreden beslissing nog terecht wordt aangestipt dat het niet aannemelijk is dat de Iraakse overheid zich actief zou bezighouden met het zoeken van Irakezen die in het buitenland de protesten steunen, wanneer zij meer dan genoeg aan hun hoofd hebben door de chaotische situatie ten gevolge van de protesten in eigen land. Waar verzoeker in het verzoekschrift nog verwijst naar het rapport *"Iraq: Abductions linked tot Baghdad Protests"* van Human Rights Watch van 2 december 2019 met betrekking tot kidnappings en bedreigingen jegens personen die deelnamen aan betogingen of kritiek uitten ten aanzien van de regering via Facebook, volstaat het erop te wijzen dat verzoeker eveneens ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over de bedreigingen die hij en zijn broer H. zouden ontvangen hebben via sociale media. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan worden gevolgd waar dienaangaande in de bestreden beslissing het volgende wordt overwogen: *"Ook over de bedreigingen die u en uw broer H.(...) ontvangen zouden hebben via sociale media kan u geen geloofwaardige verklaringen afleggen. Bij de DVZ verklaarde u dat u samen met uw broer bedreigd werd op facebook door onbekenden in Irak. U stelde verder dat u daarvan screenshots zou sturen naar het CGVS (Verklaring Volgend Verzoek X, vraag 17). Tot op heden legde u echter geen begin van bewijs neer over deze bedreigingen. Straffer nog, wanneer u bij het CGVS gevraagd werd of u reacties kreeg van mensen uit Irak op uw deelname aan protesten in België, geeft u eerst enkel positieve reacties aan en rept u met geen woord over bedreigingen van mensen uit Irak (CGVS X, p. 18-19). Ook wanneer u uitdrukkelijk gevraagd wordt of u ook negatieve reacties kreeg, stelt u er persoonlijk geen gekregen te hebben (CGVS X, p. 18-19). Meer nog, ook wanneer u gevraagd wordt of iemand anders dan wel negatieve reacties kreeg hierdoor, ontkent u dit (CGVS X, p. 18-19). Pas wanneer u expliciet geconfronteerd wordt met uw verklaring bij de DVZ hierover, geeft u aan dat uw broer wel een dreigement zou gekregen hebben maar u niet (CGVS X, p. 18-19). Hiermee kan u echter niet uitklaren om welke reden u bij de DVZ zei dat zowel uw broer als u hierom bedreigd werden op facebook of waarom u ook dit dreigement tegenover uw broer niet vermeldde wanneer u bij het CGVS*

gevraagd werd of iemand anders dan wel negatieve reacties werd hierdoor. Na confrontatie, stelt u dat u dacht dat het CGVS doelde op reacties op de video op facebook (CGVS X, p. 18-19). Gezien er u echter duidelijk gevraagd werd naar “reacties van personen in Irak op uw deelname aan protesten in België”, kan het niet overtuigen dat u dacht dat hier enkel bedoeld werd op reacties op een video op facebook. Zelfs indien u de vraag niet zo begrepen had, zou kunnen verwacht worden dat u op zijn minst dacht aan de bedreigingen die uw broer van mensen uit Irak kreeg en hiervan spontaan melding maakte tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS en zeker wanneer dit onderwerp werd aangesneden. Nog opmerkelijker is dat dit dreigement volgens u door uw maternale oom geschreven werd, maar dat u geen enkel idee heeft over de exacte inhoud van dit dreigement (CGVS X, p. 18-19). Indien u omwille van een dergelijk dreigement uw leven vreest in Irak, en dit dreigement bovendien door iemand van uw eigenste familie werd geuit, kan verwacht worden dat u tenminste op de hoogte zou zijn van de inhoud van dit dreigement. Al deze elementen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de bedreiging in grote mate.

Ook over het feit dat u bij de DVZ verklaarde nog screenshots van dit dreigement voor te leggen, blijkt u niets meer te weten (CGVS X, p. 18-19). Uw broer legde tijdens zijn persoonlijk onderhoud wel screenshots neer van deze bedreigingen. Na vertaling met de tolk bleken dit te gaan over bedreigingen die hij kreeg van uw oom en van een neef. Uit de vertaling bleek echter verder dat deze bedreigingen erg vaag waren en niets zeiden over het feit dat jullie manifesteerden in België (zie persoonlijk onderhoud broer, beslissing broer in blauwe map). Om deze reden kan ook hieruit niet afgeleid worden dat u en uw broer bedreigd zouden worden door personen in Irak omwille van jullie deelname aan protesten in België.” Het voorgaande indachtig, kan verzoeker dan ook bezwaarlijk volstaan met een loutere verwijzing naar algemene landeninformatie om aannemelijk te maken dat hij in Irak werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient immers steeds *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke, zoals omstandig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit het voorgaande.

Waar verzoeker voorts aanhaalt dat hij in het kader van de bewijslast die hij draagt niet moet aantonen dat de vervolging daadwerkelijk zal plaatsvinden, doch hij enkel het bestaan moet aantonen van objectieve feiten die aanleiding geven tot de redelijk te verwachten vervolging, benadrukt de Raad dat verzoeker met zijn stelling voorbijgaat aan de voorwaarde uit de vluchtelingendefinitie dat de vrees ‘gegrond’ moet zijn. Dit wil zeggen dat deze vrees niet alleen subjectief bij de verzoeker om internationale bescherming aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd. Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is. Gelet op hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas, kan de Raad slechts vaststellen dat hij er geenszins in slaagt zijn vrees te objectiveren.

In zoverre verzoeker onder verwijzing naar artikel 4, eerste lid van de Kwalificatierichtlijn en het arrest van het Hof van Justitie van 22 november 2012 (M.M. tegen Ireland C-277/11) nog aanvoert dat de commissaris-generaal tekortschoot in zijn samenwerkingsplicht, herhaalt de Raad dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het Commissariaat-generaal bestaat er in de eerste plaats in dat het Commissariaat-generaal nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst. Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen. Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker. Het is hierbij niet de taak van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de verzoeker op te vullen. Verzoeker gaat er overigens duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn geen synoniem van “gedeelte bewijslast” is, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid Kwalificatierichtlijn volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin

van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. In acht genomen wat voorafgaat, maakt verzoeker overigens op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle relevante elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of gegeven dat de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen. De Raad wijst er voorts nog op dat er in hoofde van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts is sprake van een onderzoeksplicht wanneer de verzoeker om internationale bescherming heeft voldaan aan de op hem rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om te kunnen komen tot een beslissing die krachtens de artikelen 57/6 tot en met 57/6/7 van de Vreemdelingenwet tot zijn bevoegdheid behoort. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon op basis van het geheel van de vaststellingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing echter op goede gronden besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker geuite vrees voor vervolging omwille van zijn deelname aan protesten tegen het Iraakse regime in België. Zoals correct wordt toegelicht in de bestreden beslissing, kunnen de door verzoeker voorgelegde foto's en arrestatiebevelen deze appreciatie niet ombuigen.

Verzoeker slaagt er daarnaast allerm minst in te overtuigen dat hij in geval van terugkeer naar Irak problemen zou ervaren omwille van zijn interesse in het Christendom en/of zijn voornemen om zich te bekeren. De Raad wijst er te dezen op dat een bekering tot het christendom door een moslim een ingrijpende en fundamentele beslissing is in het leven van de gelovige en een weloverwogen keuze dient te zijn daar hieraan de nodige risico's kunnen verbonden zijn. Er mag dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat de bekeerling een grondige kennis over het geloof tot hetwelke hij zich bekeerd heeft / wil bekeren aan de dag legt en dat hij op een coherente en geloofwaardige wijze de oprechtheid van zijn wil tot bekering en van zijn geloofsbeleving kan aantonen, *quod non in casu* zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing. Gelet op de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden, vaagheden en oppervlakkige, nietszeggende en weinig doorleefde verklaringen omtrent verzoekers beweegredenen tot bekering, zijn bekeringsproces, zijn ervaring en gevoelens als bekeerde christen, de manieren waarop hij bijleert over zijn nieuwe religie en hoe hij zich hierin verder verdiept, en de vaststelling dat verzoeker elementaire kennis over het christendom ontbeert, is de Raad van oordeel dat *in casu* van een oprechte (wil tot) bekering geen sprake is. Dat verzoeker foto's neerlegt van zijn kerkgang, kan deze appreciatie niet ombuigen nu deze foto's de oprechtheid van zijn vermeende bekering evenmin aantonen aangezien niet kan worden uitgesloten dat de (beweerde) beleving van verzoekers nieuwe geloofsovertuiging in België een opportunistisch karakter heeft dat er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven. De motieven van de bestreden beslissing op grond waarvan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht besluit dat geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat verzoeker bekeerd zou zijn tot het Christendom, noch aan het feit dat hij een oprechte interesse zou hebben om zich in de toekomst tot deze religie te bekeren, zodat dienvolgens evenmin kan aangenomen worden dat hij omwille van deze reden een vrees voor vervolging zou hoeven te koesteren in geval van terugkeer naar Irak, blijven onverminderd staande en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen. In zoverre verzoeker nog aanvoert dat hij zich verder wenst te verdiepen in het Christendom en dat hij daarom in Irak verder naar de kerk wil gaan en hij in dit verband verwijst naar het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11 van de Bondsrepubliek Duitsland t. Y en Z van 5 september 2012, waaruit onder meer blijkt dat de vrees voor vervolging gegrond is van zodra in redelijkheid kan worden aangenomen dat, gelet op de persoonlijke situatie van de betrokkene, deze bij terugkeer naar zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar voor vervolging en dat bij de individuele beoordeling van een verzoek tot het verkrijgen van de vluchtelingenstatus niet kan worden verwacht dat de verzoeker om internationale bescherming van deze godsdienstige handelingen afziet, herhaalt de Raad nogmaals dat verzoeker de oprechtheid van zijn (wil tot) bekering geenszins aannemelijk heeft gemaakt zodat hij dan ook allerm minst aantoonst dat hij in geval van terugkeer naar Irak godsdienstige handelingen zal stellen die hem zullen blootstellen aan een werkelijk gevaar voor vervolging. De verwijzing in het verzoekschrift naar algemene informatie waaruit blijkt dat bekeerlingen worden gevisieerd door de gemeenschap, de clan, de familie en islamitische gewapende groeperingen en dat Christenen in Bagdad vreezen voor afpersing, kidnapping en het voorwerp te worden van aanslagen, is *in casu* dan ook niet dienstig.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de motivering onverminderd gehandhaafd en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.6.3. In het verzoekschrift haalt verzoeker nog een gegronde vrees voor vervolging aan omwille van zijn (oorspronkelijke) soennitische geloofsstrekking. Hij wijst er onder meer op dat in de bestreden beslissing wordt erkend dat soennieten in Bagdad een hoger risico lopen om geïdoleerd te worden door milities en stelt dat uit de bestreden beslissing eveneens blijkt dat de ISF en PMF instaan voor veiligheidscontroles en doelgericht geweld gebruiken jegens zij die tegenstander zijn of tot een andere etnie behoren, hij haalt een EASO-verslag van 7 maart 2019 aan, waarin te lezen staat dat soennieten arbitrair worden tegengehouden aan controleposten als vermeende ISIS-verdachten, en wijst erop dat Human Rights Watch eveneens benadrukt dat de meeste vermiste personen in Irak voornamelijk soenniet zijn.

Er dient in dit verband op gewezen dat, hoewel uit de informatie waarop de Raad vermag acht te slaan blijkt dat soennieten in Bagdad inderdaad een verhoogd risico kunnen lopen om slachtoffer te worden van bepaalde gewelddaden, uit deze informatie niet kan worden afgeleid dat het louter gegeven soenniet te zijn in Bagdad aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. De Raad benadrukt te dezen dat verzoeker noch doorheen zijn opeenvolgende verklaringen, noch in onderhavig verzoekschrift afdoende concrete aanwijzingen naar voor bracht waaruit kan blijken dat hij als soenniet een bijzonder risico zou lopen in geval van terugkeer naar Bagdad. Immers, nergens uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij, behoudens zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, als soenniet persoonlijk concrete problemen kende in Bagdad. De Raad benadrukt te dezen dat een louter verwijzing naar of het zichzelf op algemene wijze toemeten van een risicoprofiel, niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient, net als het risicoprofiel, *in concreto* te worden aangetoond of aannemelijk gemaakt en verzoeker blijft hier in gebreke.

2.6.4. De door verzoeker voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat zij de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beoordeelt deze documenten in de bestreden beslissing correct als volgt: *“De documenten die u voorlegt, kunnen deze beoordeling niet ombuigen. Over de arrestatiebevelen die u voorlegt, moet namelijk benadrukt worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat zowat alle documenten in Irak makkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend, moet worden gezien in samenhang met de, in uw geval lage, geloofwaardigheid van de verklaringen. De foto’s die uw broer H.(...) en uzelf neerleggen van manifestaties in België kunnen enkel aantonen dat uw broer en u aan enkele manifestaties zouden deelgenomen hebben hier. Dit is echter niet afdoende om aan te tonen dat uw broer H.(...) of u daadwerkelijk het profiel zouden hebben van een politieke activist of hiervoor aanzien zou worden in Irak. Uit de foto’s die H.(...) neerlegt van uw broer J.(...) tijdens protesten in Irak kan niet duidelijk afgeleid worden dat dit daadwerkelijk over uw broer J.(...) zou gaan of in welke context zou genomen zijn. Zelfs indien dit wel zo zou zijn, kunnen zij bovendien enkel aantonen dat uw broer daar zou deelgenomen aan de protesten. Zij kunnen zich verder niet uitspreken over het feit dat uw broer in Irak hierdoor zou gearresteerd zijn of dat ook u of uw broer H.(...) hierdoor gevaar zouden lopen. Ook de foto’s van uw oom en neef en bedreigingen via facebook kunnen hier niet aan voldoen, zoals hierboven reeds gemotiveerd werd. De foto’s van u zelf in de kerk kunnen ook allerminst overtuigen dat u daadwerkelijk bekeerd bent of dit in de toekomst oprecht van plan zou zijn. Dergelijke foto’s kunnen immers makkelijk gemaakt worden, louter met de opzet om deze voor te leggen bij uw verzoek om internationale bescherming.”*

2.6.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

In de mate verzoeker nog voorhoudt dat hem het voordeel van de twijfel moet worden gegund, herhaalt de Raad dat het voordeel van de twijfel slechts kan worden toegestaan als voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden gesteld door artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet, wat *in casu* niet het geval is zoals blijkt uit wat voorafgaat.

2.7.1. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Irak zou hebben gekend of zal kennen.

2.7.2. Voorts oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op basis van de informatie vervat in het administratief dossier, die gebaseerd is op een veelheid aan bronnen, dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit deze informatie blijkt dat de herovering van gebieden bezet door ISIS een duidelijk voelbare impact heeft gehad op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder, die zich sinds de overwinning op ISIS kenmerkt door een sterke daling vanaf begin 2018 van het aantal veiligheidsincidenten en van het aantal te betreuren burgerdoden. De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de *Iraqi Security Forces* (ISF) samen met de *Popular Mobilization Forces* (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. In 2019 en begin 2020 werd de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad gekenmerkt door drie op elkaar inwerkende ontwikkelingen. Het gaat om de daling van het geweld dat kan worden toegeschreven aan ISIS en van het aantal burgerdoden dat hierbij valt; de demonstraties tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek die het politieke leven in de hoofdstad sinds oktober 2019 domineren; en de toename van de spanningen tussen Iran en de Verenigde Staten met als hoogtepunt de droneaanval op de bevelhebber van de Iraanse Republikeinse Garde, Qassem Soleimani, en het adjunct-hoofd van de PMF, Abu Mahdi al- Muhandis. Naast het geweld dat plaatsvindt in het kader van de betogingen die sinds het najaar van 2019 gehouden worden is het geweld in Bagdad sinds 2018 hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvinden. Dit geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. De meer recente landeninformatie die de verwerende partij middels haar aanvullende nota aanleverde, met name het rapport “*EASO Country of Origin Information Report Iraq: Security situation*” van oktober 2020 en de “*EASO Guidance nota: Iraq*” van januari 2021, is geenszins van aard om een ander licht te werpen op de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Bagdad. Uit deze informatie blijkt weliswaar dat in de tweede helft van 2019 en de eerste helft van 2020 ISIS zich kon hergroeperen en versterken in rurale gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het voornamelijk door middel van guerrillatactieken aanvallen uitvoert. De organisatie slaagde er in gebruik te maken van de verminderde aanwezigheid van Iraakse veiligheidstroepen – dewelke onder andere werden ingezet in de steden om de protesten aan banden te leggen en om maatregelen tegen het Covid-19 virus te handhaven – en verminderde operaties van de internationale coalitie – dewelke onder andere een gevolg waren van Amerikaans-Iraanse spanningen, de Covid-19 pandemie, tijdelijke beperkingen opgelegd door de Iraakse regering en eerdere successen in de strijd tegen ISIS. Desondanks is de positie van de organisatie echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. Volgens bepaalde bronnen ligt de focus van ISIS op het opzetten en uitbreiden van een ondersteunend netwerk in de noordelijke en zuidwestelijke Baghdad Belts. De focus van de aanvallen van ISIS ligt op de veiligheidsdiensten eerder dan op burgers. Het aantal veiligheidsincidenten, alsook het aantal burgerdoden dat hierbij valt, is evenwel nog steeds beperkt.

Verzoeker betwist voorgaande analyse en meent dat de informatie waarop de bestreden beslissing is gesteund niet voldoende actueel is, doch brengt in voorliggend verzoekschrift en de aanvullende nota geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt en waarop de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund, niet correct dan wel niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de

vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Waar verzoeker vooreerst ingaat op de gewelddadige onderdrukking van de anti-regeringsprotesten en de mensenrechtenschendingen die hiermee gepaard gaan, herhaalt de Raad dat dit type geweld, waarbij de Iraakse ordediensten manifestanten verwonden of doden, niet beantwoordt aan de voorwaarden gesteld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Dat zich in Bagdad daarnaast nog terreuraanslagen en andere veiligheidsincidenten en geweldfeiten voordoen en dat daarbij (burger)slachtoffers vallen, wordt in het voorgaande bovendien niet betwist en terdege in rekening gebracht. De Raad benadrukt te dezen echter dat artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* Irak, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Zoals blijkt uit voorgaande analyse, beantwoordt de huidige situatie in Bagdad echter niet aan voormelde voorwaarden.

Verzoeker toont evenmin persoonlijke omstandigheden aan die tot gevolg hebben dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Het Hof van Justitie heeft de aard van de 'persoonlijke omstandigheden' niet gepreciseerd. Niettemin kunnen deze omstandigheden, in het licht van het beginsel van autonomie van begrippen, zoals bevestigd door het Hof, alsook in het licht van de noodzaak aan een uitlegging die nuttig effect geeft aan de wet, niet van dezelfde aard zijn als de elementen die aan bod komen in het kader van een beoordeling van de vervolgingsvrees in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of het reëel risico in de zin van artikel 48/4, § 2, sub a) en b) van de Vreemdelingenwet. De persoonlijke omstandigheden van de verzoeker in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet zijn dus omstandigheden die tot gevolg hebben dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, en dit zelfs wanneer het geweld hem niet meer dan een ander persoon specifiek viseert. Dit kan, bijvoorbeeld, het geval zijn wanneer een verhoogde kwetsbaarheid, een verscherpte lokale vatbaarheid of een preciaire socio-economische situatie tot gevolg heeft dat een verzoeker een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld. Verzoeker brengt evenwel geen persoonlijke omstandigheden aan die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen en die nog niet werden beoordeeld in het kader van de mogelijke vervolgingsvrees in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of het reëel risico in de zin van artikel 48/4, § 2, sub a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.7.3. In zoverre verzoeker tot slot hekelt dat in de bestreden beslissing geen gewag wordt gemaakt van de impact van de sanitaire situatie ten gevolge van de Covid-19 pandemie, hoewel artikels de schrijnende gevolgen ervan aankaarten, zoals armoede, gebrek aan medische infrastructuur en middelen, hij aanvoert dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich evenmin buigt over de neveneffecten van de coronacrisis, waaronder de economische instorting door de daling van de olieprijs, en hij ook in de aanvullende nota terugkomt op de gevolgen van de Covid-19 pandemie, wijst de Raad er vooreerst op dat de pandemie ten gevolge van het coronavirus niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door een van de actoren uit artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, zodat een van de essentiële voorwaarden voor het toekennen van internationale bescherming, met name de identificatie van de actor van vervolging of de veroorzaker van de ernstige schade en tegen wie dus bescherming nodig is, niet vervuld is (*cf.* RvS 17 maart 2015, nr. 11.153 (c)). De Raad stelt voorts vast dat verzoeker niet verder komt dan een algemene verwijzing naar de huidige algemene situatie in Irak zonder dit te betrekken op zijn persoon. Verzoeker geeft niet aan in welke mate de economische crisis in Irak hem persoonlijk en zijn familie treft. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat socio-economische overwegingen slechts relevant zijn in de uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. *In casu* zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in hoofde van verzoeker suggereren.

2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen.

De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.9. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.10. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één juli tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS